

DOVEDIND CUVÂNTUL SĂU

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Dragă Tată ceresc, Îți suntem recunoscători pentru că suntem în seara aceasta aici, fiindcă știm că Prezența Ta este aici cu noi. Te rugăm să lucrezi cu fiecare dintre noi, după cum avem nevoie, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Mă bucur că astăzi avem aceste microfoane bune, pentru că ieri nu s-a auzit prea bine.

Am vrut să fiu sigur că ați înțeles că El este Ancora pe care o avem, fiindcă noi nu suntem anorați de o biserică, ci în Hristos. El este singura Cale; El este singurul loc sigur, singurul loc în care Și-a pus Dumnezeu Numele. Dumnezeu îi întâlnește pe oameni numai în locul pe care L-a ales ca să-Și pună Numele și acela este singurul loc, doar acolo. Și noi aflăm că Dumnezeu nu Și-a pus niciodată Numele nicăieri, decât în Fiul Său, Isus Hristos, iar fiul ia întotdeauna numele tatălui său.

Voi spuneți: „Ei bine, cum se aplică acest lucru astăzi, pentru că fiecare spune: „Eu sunt în Isus!”?

El este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. ...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”* (Ioan 1.1+14), același lucru fiind spus și în Apocalipsa 19.13, unde Îl vedem venind împreună cu Mireasa Sa: *„Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.”* El este Cuvântul lui Dumnezeu. El este puterea de înviare.

El este Duhul Sfânt, Dinamica ce intră în mecanică, Cuvântul care o face să trăiască. Totul trebuie să lucreze împreună, pentru că altfel nu va funcționa; este nevoie de întreaga Biblie, întreaga Evanghelie și întregul Hristos.

Aseară m-am uitat și eu la acea emisiune televizată, pentru că voiam să văd felul în care se va răspunde la întrebări. Voi știți că eu sunt de felul meu critic, dar acolo nu a fost nimic de criticat. Totul a fost bine și am fost sută la sută de acord cu ceea ce s-a spus. (Adunarea aplaudă). Mulțumesc. Amin.

Am apreciat faptul că răspunsurile au fost la subiect și aș fi vrut să am și eu filmul, ca să-l prezint în biserica mea de acasă. A fost cu adevărat frumos.

Sunt recunoscător pentru că Dumnezeu a lucrat și pe acele tărâmuri, în afara grupului nostru pentecostal, și ridică bărbați, sămânța lui Dumnezeu, care a așteptat în toți acești ani ca Lumina să strălucească peste ei.

De asemenea, ne dă un avertisment, prieteni, să știm că Isus a spus: „Când această fecioară adormită a început să vină să cumpere ulei, a venit Mirele.” Când îi vedem pe episcopali, pe prezbiterieni, pe baptiști, metodiști, luterani și pe ceilalți venind să ia untdelemn, știm că atunci a fost ceasul în care a venit Mirele. Să nu uitați aceasta!

Eu nu l-am auzit niciodată pe fiul meu Billy Paul, spunând ceea ce mi-a spus mai devreme: „Tati, nu vreau să-ți spun ce să faci, dar ar fi bine să lași mai mult timp pentru bolnavi, deoarece nu am văzut niciodată atât de mulți oameni bolnavi. În doar câteva minute am împărțit peste două sute de numere de rugăciune.” El spune foarte rar așa ceva.

Pentru seara aceasta am venit pregătit cu câteva notițe și comentarii referitoare la judecata care stă să vină, deoarece știm că mânia judecății lui Dumnezeu zgâlțâie chiar sub noi, și în curând va răbufni. Știind aceasta, chiar în momentul când se va

spune, se va termina pentru milioane. Eu știu în inima mea că este așa.

M-am gândit că în seara aceasta marea majoritate vom fi creștini, de aceea aș vrea să-mi permiteți să vă spun ceva: Lăsați deoparte orice altceva și slujiți-L pe Dumnezeu, din toată inima, zi și noapte, fiindcă, dacă sunteți duhovnicești, voi puteți simți că ceva este în neregulă când umblați pe străzi sau faceți altceva!

Zilele trecute am fost la magazinul fratelui Tony Stromey, iar acolo a venit un bărbat care a spus ceva ce mi-a amintit de un lucru care s-a întâmplat când am fost ultima dată în India.

Domnul ne-a dat acolo cea mai mare adunare pe care am avut-o vreodată; era în Bombay. Erau zeci de mii și mii, așa că nu mai era loc unde să-i primim.

Ei bine, India este o țară bilingvă; a fost sub ocupație engleză. Și în ziarul englez a scris: „Credem că cutremurele s-au terminat pentru că păsările au zburat înapoi în cuiburile lor.”

În India, gardurile sunt zidite din piatră, iar păsările își fac cuiburile în ele, în timp ce animalele stau la umbra lor în mijlocul zilei când soarele este foarte fierbinte. Dar la un moment dat, timp de două zile păsările nu s-au mai întors la cuiburile lor din ziduri, ci au rămas în copaci; în timp ce animalele: catârii, oile și vitele, nu au mai venit la umbra zidurilor, ci au stat în câmp și s-au sprijinit unele pe altele, pentru umbră.

Și deodată a venit un cutremur puternic care a surpat acele ziduri și a dărâmat o mulțime de case. Dacă animalele și păsările ar fi rămas pe loc, ar fi pierit, dar Dumnezeu avertizează întotdeauna natura.

Bărbatul din magazinul fratelui Tony spunea că atunci când a avut loc cutremurul

din Alaska, el era la pescuit în locul pe care noi îl numim „Stony Point, în Mexic,” și a rămas foarte surprins, pentru că nici păsările și nici peștii nu se hrăneau. Era clar că ceva nu era în ordine; apoi deodată s-a dezlănțuit cutremurul.

El a spus că și atunci când a avut loc cutremurul din India era tot la pescuit, iar la un moment dat s-a gândit: „Ce ciudat! De obicei peștii se hrănesc la ora aceasta. Apa este atât de liniștită încât nu se vede nici măcar o undă; este perfectă pentru ca peștii să se hrănească și totuși nu trage nici măcar unul. Și păsările care zboară peste tot, pescărușii care prind peștii, stau acum adunate unele într-altele pe țărm. Apoi, deodată marea a început să se umfle din adâncuri și pe partea cealaltă a pământului a avut loc puternicul cutremur din India.” Vedeți, peștii și păsările au simțit că ceva nu era în ordine și că urma să se întâmple ceva.

Și dacă Dumnezeu le-a dat peștilor și păsărilor acest instinct, cu cât mai mult le va da deosebirea copiilor Săi care-L așteaptă! Noi știm că suntem la sfârșitul timpului și judecata așteaptă, așa că haideți să fim plini de respect. Fugiți cu toată ființa voastră la Dumnezeu! El a spus odinioară: „*Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi coborât în iad!*” (Matei 11.23), iar astăzi zace pe fundul mării. Amintiți-vă aceasta și rugați-vă!

În seara aceasta vreau să citim puțin din Scriptură, apoi ne vom ruga pentru bolnavi, deoarece Billy mi-a spus că a împărțit o mulțime de numere de rugăciune. A împărțit și ieri, dar nu am apucat să strig nici măcar unul. Când vine Duhul Sfânt... eu nu pot să-L fac să lucreze. Este ca în cazul unui mecanism: voi sunteți cei care îl faceți să lucreze, nu eu. Aseară, pur și simplu am vorbit și ne-am pus mâinile peste bolnavi. Eu cred că ar trebui să realizăm cu toții ce ni s-a dat celor care credem în Isus Hristos, suntem născuți din Duhul Lui și umpluți cu acea putere mișcătoare. Prin punerea mâinilor, așa cum au făcut ucenicii, de-a lungul veacurilor a vindecat bolnavii, a înviat morții și a arătat vedenii și profeții. Da, Duhul care a fost atunci peste ucenici, este astăzi în biserică și face aceleași lucruri. Cât de bine putem vedea aceasta! Vedeți? Nu contează cât de mare este o lucrare; voi trebuie s-o recunoașteți și s-o credeți. Nu vă va fi de nici un folos până nu o credeți, dar de îndată ce credeți, necazurile voastre se termină. Acesta este adevărul.

Acum haideți să deschidem Scriptura și să citim câteva versete. Aș vrea să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu, din Evanghelia lui **Luca capitolul 8, începând de la versetul 40:**

„La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulțime, căci toți îl așteptau.” Nu ar fi aceasta o atitudine excelentă pentru companie în seara aceasta?

„Și iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaș al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus și l-a rugat să vină până la el acasă;

pentru că avea o singură fiică, de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.

Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul.

Ea s-a apropiat pe dinapoi și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.

Și Isus a zis: „Cine s-a atins de Mine?” Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis: „Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine”?

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.”

Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui și a spus în fața întregului norod din ce pricină se atinsese de

El și cum fusese vindecată numaidecât.

Isus i-a zis: „Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace.”

Pe când vorbea El încă, vine unul din casa fruntașului sinagogii și-i spune: „Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învățătorul.”

Dar Isus, când a auzit lucrul acesta, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme; crede numai, și va fi tămăduită.”

Când a ajuns la casa fruntașului, n-a lăsat pe niciunul să intre împreună cu El, decât pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl și mama fetei.

Toți plângeau și o boceau. Atunci Isus a zis: „Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme.”

Ei își băteau joc de El, căci știau că murise.

Dar El, după ce i-a scos pe toți afară, a apucat-o de mână și a strigat cu glas tare: „Fetițo, scoală-te!”

Și duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecât. Isus a poruncit să-i dea să mănânce.

Părinții ei au rămas uimiți. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întâmplate.”

Să ne rugăm.

Scumpule Tată ceresc, noi am citit Cuvântul Tău și știm că El este Adevărul. Cele relatate s-au întâmplat aievea, nu sunt doar o istorisire, o știre dintr-un ziar sau o ficțiune; ci vin din Cartea despre care știm că este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi credem din toată inima că aceste lucruri s-au întâmplat așa cum scrie, și că acest Isus care a făcut acel lucru remarcabil, de fapt două: vindecarea femeii cu scurgerea de sânge și învierea fetiței moarte, este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu L-a înviat din morți și ni l-a făcut cunoscut în seara aceasta în Persoana Duhului Sfânt.

Noi credem că în seara aceasta, El este aici cu noi și că este Același ieri, azi și în veci, iar îndurarea Lui se întinde spre toți oamenii. Și pe măsură ce oamenii ajung la El, se văd aceleași rezultate ca atunci. Îndură-Te, Tată, și fă să primim o ungere proaspătă. Și așa cum s-a rugat fratele Shakarian cu ceva timp în urmă, și a cerut audienței să creadă, Te rugăm și noi încă o dată aceasta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vreau să vorbesc câteva minute, numai câteva, pentru că după aceea îi voi chema pe cei care au numere de rugăciune și ne vom ruga pentru ei. Însă înainte de a ne ruga pentru bolnavi, trebuie să-i aducem pe oameni într-o atitudine corectă, pentru că întotdeauna o atitudine corectă aduce rezultate. Este atitudinea pe care o ai față de Dumnezeu.

Iată că o femeie care s-a atins de haina Lui, a fost vindecată de scurgerea de sânge pe care o avea, în timp ce un soldat l-a scuipat în față și l-a pus cununa de spini pe cap, dar nu a simțit nici o putere.

Aceasta arată că depinde de felul în care te apropii de El, de atitudinea pe care o ai, acest lucru fiind valabil și în seara aceasta. Contează atitudinea pe care o ai. Noi credem că suntem în prezența lui Isus Hristos, însă cea care aduce rezultate este atitudinea noastră. Aici este și mecanica și Dinamica, iar dacă poți să

pornești, Dumnezeu va face restul.

Subiectul despre care vreau să vorbesc în următoarele câteva minute este **„Dovedind Cuvântul Său.”** Este un lucru grozav să ne gândim la „Dovedirea Cuvântului Său, pentru că Dumnezeu este în stare să-Și dovedească Cuvântul, în seara aceasta, așa cum a făcut-o întotdeauna. Și Biblia spune: „...*cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*”

Cred că ați auzit și voi proverbul care spune: „Dovedește și voi crede!” dar acest lucru nu este adevărat, deoarece am văzut multe lucruri care au fost dovedite științific și totuși oamenii nu le-au crezut.

Nu demult, am vorbit cu cineva despre vindecarea divină și el mi-a zis: „Eu nu pot să cred, indiferent ce se întâmplă și câte dovezi aduci!” Păi, sigur că nu! Orice ai face pentru un astfel de om, el este pierdut, nu poate crede. De ce? Pentru că în el nu este nimic cu care să creadă.

În urmă cu o săptămână, am fost la vânătoare de pume (leu de munte) și acolo am avut o experiență. După ce m-am mutat în Arizona, îmi place să merg în natură, să privesc și să vânez animale mari.

Să nu credeți că sunt un ucigaș! Eu doar vânez. Cred că oricine vânează pentru distracție face un păcat. Da, eu cred că așa ceva este greșit și că nimeni n-ar trebui să facă aceasta. Dumnezeu ne-a dat animalele ca să ne hrănim cu ele și nu ca să le ucidem pentru plăcere. Voi puteți lua ceea ce aprobă legea, dar nu trebuie să distrugeți.

Pumele ucid multe vite. Eu știu aceasta de la fermierii din zonă, care mă cheamă întotdeauna când scapă vreo pumă între oi. De exemplu, un prieten de-al meu a pierdut într-o singură noapte trei mii cinci sute de dolari, pentru că o pumă i-a ucis toți mieii. O singură pumă a făcut acest lucru, dar desigur, nu toate celelalte pume

trebuie să plătească pentru păcatele acesteia. Eu am mers acolo și am prins puma respectivă. Era un exemplar mare, lung de nouă picioare (2,74 metri), care cântărea aproape cât două pume.

De acolo am plecat la vânătoare în Utah și mi s-a spus că voi fi însoțit de un bărbat de acolo de sus. Frații mi-au zis: „Este un tip cumsecade, dar să nu-i vorbești cumva despre religie.” „Ei bine, nu voi menționa nimic despre religie.”

Unul dintre ei mi-a zis: „Să nu-i spui că ești predicator. Dacă ar ști aceasta, nu te-ar lua cu el. Eu am fost la vânătoare cu el timp de trei zile. Am mâncat și am dormit cu el, dar nici măcar într-o zi nu a spus: „Bună dimineața!”, nici nu m-a întrebat ce fac sau dacă vreau să mănânc ceva. Nimic. Să nu-i spui nimic despre aceasta.” „Nu voi spune nimic,” am răspuns eu. Și m-am rugat.

Când am ajuns acolo, am constatat că bărbatul acela avea un caracter foarte dur și probabil nu credea nimic. Spunea că pierduse un copilăș nou născut cu o zi în urmă. Deci, am plecat la vânătoare. A doua zi, bărbatul care ne însoțea la vânătoare, a spus că putem vâna oriunde în ținut. Astfel, în ziua aceea am urmărit toată ziua o pumă, dar când am ajuns sus pe stânci, ne-a scăpat. În timp ce așteptam să se întoarcă câinii, bărbatul de care vă spun, mi-a zis: „Celălalt vânător, prietenul tău, mi-a spus că ai voie să vânez peste tot în țară. Cu siguranță ai o grămadă de bani, dar aceasta nu este treaba mea.”

„Nu, nu am mulți bani, dar sunt sponsorizat.”

„Nu este treaba mea, dar ești cu o firmă care te sponsorizează?” m-a întrebat el. Vedeți, încerca să mă tragă de limbă.

„Nu, domnule, nu este nici o firmă. Eu sunt predicator, sunt misionar.”

„Ce ești?”

„Misionar.” El a stat și m-a privit câteva minute.

„Nu ai nici o nădejde pentru Viața de dincolo?”

„Ce nădejde? Eu sunt un Jack Mormon,” a replicat el.

„Ce înseamnă aceasta?”

„Un Jack Mormon. Unul care înjură, bea cafea și fumează,” a răspuns el.

„Ei bine, o mărturisire sinceră este foarte bună pentru suflet.”

„Vreau să te întreb ceva,” a continuat el. „Mi s-a spus că biserica mormonă este singura biserică adevărată. Crezi aceasta?”

„Păi dacă este vorba de biserică, eu zic că este la fel de bună ca oricare dintre ele, dar cunosc un singur Adevăr, iar Acela este Isus Hristos. Să știi că El este Adevărul.”

„Ieri mi s-a născut un copilăș. Mi s-a spus că Dumnezeu nu a suflat suflare de viață peste el și că n-am să-l mai văd niciodată. Tu ce părere ai despre aceasta?”

„Păi dacă rămâi un Jack Mormon, cu siguranță n-ai să-l mai vezi niciodată.”

Vedeți, el mă trăgea de limbă, iar eu trăgeam de el.

„Ce se întâmplă?”, am întrebat eu.

„Oh, nu știu”, a răspuns el. „Ei bine, ce faci?”

„Sunt familiarizat cu mulți...” Atunci nu știam că este un mormon, dar voi știți că în Utah și mai ales în jurul orașului Salt Lake, sunt foarte mulți mormoni. Eu am niște prieteni mormoni foarte cumsecade, care au fost și în rândul de rugăciune, așa că i-am zis: „Am întâlnit un bărbat foarte fin care este mormon. Nu le cunosc învățătura și nu vreau să spun ceva împotriva, pentru că aceasta sunt ei și îi respect. Dar și tu crezi la fel ca ei?”

„Da, domnule”, a răspuns el, „și eu cred, dar nu trăiesc la fel.”

Atunci i-am zis: „Ei bine, eu cred că Biblia învață că Dumnezeu a cunoscut acel copilăș cu milioane de ani înainte de întemeierea lumii. Astfel, El i-a zis lui Ieremia: *„Mai înainte ca să te fi întocmit în pântecele mamei tale, te cunoșteam, și mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele ei, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor.”* (Ieremia 1.5). Vezi cum cunoaște El lucrurile?”

„Îți mulțumesc,” a spus el și a pornit pe deal. Când l-a întâlnit pe celălalt vânător, l-a întrebat:

„De ce nu mi-ai spus că tipul acesta este predicator?” Apoi a vorbit puțin cu el și i-a povestit despre adunări.

Mormonii cred profeția. Nu vreau să vorbesc în necunoștință de cauză, dar ei cred în profeție. Astfel, bărbatul acela s-a întors la mine și mi-a zis: „Înțeleg că ești un

profet.”

„Nu domnule. Domnul mi-a arătat câteva lucruri care se vor întâmpla,” am răspuns eu.

„Urcă în mașină!” a spus el și m-a dus în micuțul orășel în care locuia. Cum am ajuns, a dispărut, dar după câteva minute s-a întors cu un tânăr drăguț, de vreo șaptesprezece ani, care arăta ca un creștin și mi-a zis:

„Acesta este fratele meu. El nu este un Jack Mormon ca mine, ci este un mormon adevărat.”

„Mă bucur să te cunosc, fiule,” i-am zis eu.

Și tânărul mi-a zis: „Am înțeles de la fratele meu că ești profet.”

„Nu, domnule, eu nu sunt profet. Domnul mi-a arătat lucrurile care se vor întâmpla.”

„Am fost împușcat într-un braț și acum ar trebui să fiu pe masa de operație, dar fratele meu mi-a spus acele lucruri despre tine și m-am gândit că dacă este așa, nu mai am nevoie de operație.” După ce a spus aceste cuvinte, m-a privit sincer în ochi și a zis: „Pune-ți mâinile peste mine, fiindcă dacă este adevărat ce mi s-a spus, nu mai am nevoie de operație.”

Unul dintre băieții cu care eram la vânătoare, mi-a zis:

„Frate Branham dacă Domnul îți va arăta o vedenie și le vei spune acestor

mormoni ce să facă, ei vor asculta fiindcă cred.”

Eu m-am rugat și m-am rugat, și după ce m-am întors acasă de la slujba de dimineață, stăteam în cameră și am privit afară. Deodată am văzut niște lumini ca de lanternă.

Apoi am văzut că într-un copac era o pumă, însă era prea mică s-o împușc. De fapt, nici n-am vrut s-o împușc, dar a venit altcineva și a tras în ea, și pentru că avea o pușcă prea mare, a spulberat-o. Mie nu mi-a plăcut deloc felul în care a făcut aceasta.

Când m-am dus sus în Phoenix, le-am spus fraților Dawson și Mosley: „Fiți atenți, fiindcă, Așa vorbește Domnul: Se va întâmpla ceva!” Noi am vânat timp de patru sau cinci nopți, deși noaptea urmărești foarte greu pumele, iar la întoarcere, băiatul acela mormon a dat drumul la câini.

Câinii au luat urma unei pume și au obligat-o să se urce într-un copac. Era puma din vedenie, iar lanternele luminau în jur. Fratele Mosley a tras în ea cu o armă de calibru 44, așa că aproape că a despicat-o în două, totul întâmplându-se întocmai cum a fost spus.

A doua zi, l-am întâlnit pe șeful de district al lui Jack Mormon. Eu i-am luat pe băieții aceia și i-am dus înapoi la Hristos.

Vedeți, El este același ieri, azi și pentru totdeauna. Dumnezeu dovedește că Cuvântul Său este așa.

Voi i-ați auzit pe oameni spunând: „A vedea” înseamnă „a crede”, dar nu este întru totul adevărat pentru că mulți oameni văd și totuși nu cred.

De ce nu au recunoscut oamenii din zilele în care Isus a fost pe pământ, că El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat? De ce nu își dau oamenii seama că Moise a spus: „*Domnul, Dumnezeul tău, va ridica un profet ca mine*”? El a împlinit fiecare Cuvânt pe care L-a spus Biblia cu privire la El, dar ei nu au crezut.

Dar Dumnezeu a dovedit în fiecare epocă faptul că Cuvântul Său este adevărat. El își dovedește întotdeauna Cuvântul. Oamenii spun că „A vedea este a crede”, dar nu este așa. Însă știm că Dumnezeu continuă să-și demonstreze Cuvântul în fiecare epocă.

Noi știm că El i-a dovedit lui Adam și Evei că atunci când a spus: „*În ziua în care vei mânca, vei muri cu siguranță*”, era adevărat. Noi credem aceasta, pentru că El a dovedit-o și știm că este Adevărul. Acum vom lua câteva locuri în care Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul.

Să luăm, de exemplu, zilele lui Noe. Dumnezeu i-a vorbit lui Noe un mesaj care cu siguranță a fost neștiințific și de necrezut. Nimeni nu putea să-l creadă pentru că până atunci nu plouase niciodată pe pământ. Neștiințific!

Probabil în vremea aceea aveau o știință mai înaltă decât a noastră, pentru că au construit piramidele, sfinxul și așa mai departe, lucruri pe care noi nu le putem construi astăzi. Ei erau familiarizați cu puterea mecanică sau poate chiar și cu cea atomică, așa că au putut ridica acele blocuri gigantice, pe care noi nu le putem ridica. Ei puteau îmbălsăma un corp încât să arate natural timp de sute sau chiar mii de ani, ceea ce noi nu putem face astăzi. Noi am pierdut arta aceea.

Isus a spus că „*la venirea Fiului omului, va fi la fel ca în zilele lui Noe*”, iar noi știm că urmează să intrăm într-o altă mare epocă științifică.

Mesajul pe care îl avea Noe era în totală contradicție cu știința și cu crezul bisericii aceluia timp, dar Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul ca fiind Adevărat; El a dovedit că

ceea ce spunea profetul Său era Adevărul.

Avraam a fost un alt profet al Domnului la care a venit Cuvântul, iar când el avea șaptezeci și cinci de ani și Sara, șaiszeci și cinci, Dumnezeu i-a spus că va avea un copil de la Sara. El nu s-a îndoit, ci a crezut că ceea ce a spus Dumnezeu va fi așa. Vă puteți imagina cum ar fi să se întâmple așa ceva astăzi, cu toate realizările științifice, cu bebelușii obținuți în eprubete, despre care se vorbește, și așa mai departe? Dar Cuvântul Domnului a venit la Avraam și i-a spus ce avea să se întâmple, iar Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Vedeți, indiferent cât de mult a vorbit Dumnezeu și cât de adevărat a fost, Avraam a trebuit să creadă ce a spus El, ca să fie așa. Iată cum a fost testat acest om, ca să dovedească faptul că a crezut.

Acest bărbat care a mărturisit că Îl credea pe Dumnezeu, era un om ca tine și ca mine, care Îl credem pe Dumnezeu, care credem că Cuvântul Lui este Adevărul; iar dacă credem, El va dovedi că este Adevărul.

Priviți la piedicile pe care le-a întâmpinat Avraam. Prima și cea mai mare a fost vârsta înaintată pe care o aveau: el avea șaptezeci și cinci de ani, iar Sara avea șaiszeci și cinci, ceea ce înseamnă că era de multă vreme în menopauză. Trăise cu ea ca soție de mult timp și era sora lui vitregă. Probabil s-au căsătorit când ea era doar o adolescentă, dar nu au avut copii pentru că ea era stearpă. Ca să poată primi făgăduința Domnului, Avraam a trebuit să se separe de toți cei care nu credeau.

Eu nu vreau să spun că voi trebuie să vă separați de oameni, dar trebuie să vă separați de toată necredința și bârfele necredinței și să stați departe de ele. Astfel, când oamenii spun: „Ah, acele lucruri nu sunt adevărate! Oamenii aceia sunt o grămadă de nebuni! Nu există așa ceva!” să nu-i ascultați, ci să mergeți mai departe. Nu le dați nici o atenție! Biblia spune că Avraam *„nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.”* (Romani 4.20-21). Apoi numele lui a fost schimbat din „Avram” în „Avraam” care

Înseamnă „tatăl națiunilor.” Ți-ai putea imagina un bărbat care trăia cu soția lui, iubita lui, în toți acești ani, fără să aibă un copil sau speranța unui copil cu ea, iar acum, la vârsta de optzeci de ani, și soția lui la șaptezeci de ani, să susțină că el este „tatăl națiunilor”? Vă puteți imagina criticile care i s-au adus atunci când a spus că va avea un copil după atâția ani în care trăise alături de soția sa? „Tatăl multor neamuri? Dar câți copii aveți în momentul acesta, Avraame?” El a trebuit să îndure toate aceste batjocuri.

Dar Avraam nu s-a clătinat deloc, ci a crezut că Dumnezeu este mai mult decât în stare să facă ceea ce a promis și că Își va dovedi Cuvântul indiferent cât va dura aceasta. În loc să devină mai slab, așa cum suntem predispuși să facem, cu fiecare zi a devenit tot mai puternic. „Dacă nu s-a întâmplat astăzi, mâine va fi o minune mai mare, pentru că este cu o zi mai târziu.” Acesta era Dumnezeu în Avraam, deoarece știa că Dumnezeu a dovedit că toate cuvintele Sale sunt adevărate.

Dacă copiii Lui vor lua Cuvântul Său, El Îl poate dovedi! Acesta este singurul fel în care Își poate dovedi Cuvântul Său.

El nu Îl demonstrează necredincioșilor. Nu o poate face pentru că sunt necredincioși. Cuvântul Său nu este pentru necredincioși, ci este pentru cel ce crede. Astfel, dacă poate găsi pe cineva care crede Cuvântul Său, El Îl va dovedi prin acela. Uneori, boala și lucrurile care ni se întâmplă, sunt îngăduite ca să Se poată dovedi Dumnezeu. Vă amintiți de orbul pe care l-a întâlnit Isus? „*Ucenicii Lui L-au întrebat: „Cine a păcătuít: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”*

Dar Isus a răspuns: „N-a păcătuít nici omul acesta nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.” (Ioan 9.2-3).

Vedeți, acest lucru s-a întâmplat ca să fie proslăvit Isus. Astfel, uneori boala nu este un blestem, ci o binecuvântare, iar noi suntem chemați să credem și să chemăm lucrurile care nu sunt ca și cum erau. Dumnezeu a spus așa și El va dovedi că este așa, dacă pur și simplu nu slăbiți în credință în timp ce sunteți

Încercați.

Odată, Iov a fost încercat ca să vadă dacă îl blestemă pe Dumnezeu în față. Priviți încercarea prin care a fost trecut acest bărbat; dar chiar și atunci când era în ghearele morții, el a spus: *„Domnul a dat și Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului!”* (Iov 1.21). El credea cu adevărat, iar Dumnezeu i-a dovedit Cuvântul Său așa cum i l-a dovedit și lui Avraam.

Dar El i-a dovedit Cuvântul Său și lui Moise. Când se afla în strâmtorare, Moise avea cu siguranță în minte faptul că era eliberatorul poporului său, așa cum îi spusese probabil mama sa. Ea fusese doica lui în palatul lui Faraon și, fără îndoială, i-a spus: *„Fiule, noi ne-am rugat pentru izbăvirea noastră din robie și credem că tu ești cel ales de Dumnezeu să faci aceasta.”*

Moise a fost adoptat de fiica lui Faraon și urma să moștenească tronul lui Faraon. Poate cineva zice: *„Păi dacă urma să fie următorul Faraon, putea să elibereze poporul fără nici o problemă!”* Dacă s-ar fi întâmplat așa, acest lucru s-ar fi realizat într-un mod firesc, pe cale politică, ori Dumnezeu nu lucrează niciodată așa.

Dumnezeu are propriile Sale căi de a lucra și El a promis că îi va elibera din robie. El i-a spus lui Avraam: *„sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită timp de patru sute de ani. Dar îi voi scoate afară cu mână puternică, cu semne și minuni.”* Și așa a fost... Noi aflăm că Avraam l-a crezut pe Dumnezeu, iar Moise a făcut la fel.

Moise s-a uitat pe aceeași fereastră prin care s-a uitat și Faraon și a văzut aceiași oameni despre care se spunea: *„Sunt un popor blestemat, o grămadă de fanatici care nu are nimic altceva decât un Dumnezeu despre care n-a auzit nimeni și vorbesc despre niște lucruri pe care nu le-a văzut nimeni și de care sigur nu este nimic. Sunt o grămadă de fanatici, doar niște sclavi fanatici, iar Dumnezeul lor îi lasă să fie robi, dovedind prin aceasta că de fapt nu este Dumnezeu.”*

Și chiar în mijlocul tuturor acestor lucruri s-a ridicat un om. Vedeți? Dumnezeu face lucruri deosebite chiar sub nasul lor. El nu alege un teolog, un învățător, un preot sau unul dintre sfinții lor, ci ia un om obișnuit care este născut pentru această slujbă, un om pe care l-a chemat să fie profetul Său și l-a trimis acolo. Moise nu avea în mână decât un toiag strâmb, dar cu acela s-a dus să înfrunte oștirea lui Faraon care cucerise lumea și să elibereze Israelul, fiindcă așa spusese Dumnezeu. Cum avea să facă aceasta? Simplu: „*Eu voi fi cu tine.*” (Exod 3.12). „*Arată-mi slava Ta, Doamne, căci eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară și limba mea este încurcată.*” (Exod 4.10). Vedeți? Avea un milion de scuze, dar El i-a spus: „*Eu voi fi negreșit cu tine.*” Aceasta era tot ce-i trebuia lui Moise, așa că a plecat, luând Cuvântul lui Dumnezeu. Nu a contat cât de imposibilă părea sarcina, Moise l-a crezut pe Dumnezeu, iar El a dovedit că Cuvântul Său era Adevărul. Indiferent câte piedici s-au ridicat și orice s-a întâmplat, Moise a rămas drept cu Cuvântul.

Dumnezeu le făgăduise că îi va elibera din Egipt și că le va da o țară bună în care curge lapte și miere. Ei nici nu știau unde este când El le-a zis: „Este a voastră! V-am dat-o deja, așa că tot ce trebuie să faceți, este să mergeți s-o luați în stăpânire!”

Și în pustie, după ce au trecut Marea Roșie, ei au dansat în Duhul, când Miriam a bătut tamburina, au mâncat mană din cer, l-au auzit pe Moise cântând în Duhul și au văzut semne și minuni, dar când au ajuns la o confruntare și au trebuit să creadă tot Cuvântul lui Dumnezeu, toate făgăduințele Lui, au căzut.

Numai doi dintre ei, Iosua și Caleb au rămas credincioși și au adus înapoi dovada că țara era bună. Vedeți, împrejurările i-au împiedecat să creadă. Astfel, au zis: „Nu suntem în stare să luăm țara aceasta, pentru că au orașe zidite și oamenii sunt uriași. Noi suntem ca niște lăcuste pe lângă ei.”

Dar Iosua și Caleb au spus: „Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm!” De ce? Pentru că Dumnezeu le-a dat-o lor, indiferent cât de mari erau uriașii. Obstacolele nu însemnau nimic pentru ei, fiindcă așa a spus Dumnezeu, și a dovedit că era Adevărul. Și ce au făcut? S-au dus și au luat țara, așa cum a spus Dumnezeu. El a

dovedit aceasta.

Era luna aprilie, iar apele Iordanului erau umflate și se revărsau peste maluri în urma topirii zăpezilor din munți. Era cea mai nepotrivită lună a anului ca să treacă dincolo, și se părea că Dumnezeu era un General slab pentru că-și conducea oștirea pe acolo. Dacă ar fi fost vară, ar fi putut trece fără nici o problemă, dar El a așteptat până când apele erau foarte mari. Vedeți? Lui Îi place să arate că este Dumnezeu; Îi place să-și dovedească Cuvântul, indiferent de circumstanțe.

Nu-mi pasă dacă doctorul ți-a spus că vei muri de cancer. Aceasta este tot ce știe el. Poate că apele sunt adânci pentru unii din voi în seara aceasta, dar nu uitați: Dumnezeu a dat o făgăduință și El Își va ține Cuvântul și dovedește că este Adevărul. El a așteptat până când apele au devenit măloase și erau atât de mari încât se revărsau peste maluri, și atunci a deschis calea înaintea lor. El a mers înaintea lor și a făcut o cale.

Cum vor intra în Ierihon, când apele le blocau calea? Dar Iosua știa că Dumnezeu îi condusesse până atunci, iar următorul pas era tot al lui Dumnezeu.

Într-o zi, în timp ce stătea și privea la acele ziduri, înaintea lui a stat un Om cu sabia scoasă. Imediat a scos sabia, s-a dus la El și L-a întrebat: „*Cine ești? Ești dintre ai noștri sau dintre vrăjmașii noștri?*”

Și Omul acela i-a răspuns: „*Eu sunt Căpetenia oștirii Domnului, și acum am venit.*” (Iosua 5. 13-14). Apoi i-a spus ce să facă și cum să sune din trâmbițe pentru ca zidul acela gros pe care putea merge un car, să se prăbușească. Ce avea zidul acela cu trâmbița? Nimic, dar Dumnezeu folosește întotdeauna metode simple. Înțelegeți? Și tocmai simplitatea aceasta Îl face Dumnezeu pentru mine. Noi întotdeauna ne așteptăm să găsim ceva măreț, vreo organizație mare care să lămurească lucrurile, dar Dumnezeu se folosește de un om simplu, de un singur om pe care îl poate ține în mână. Sa și prin care dovedește fiecare Cuvânt pe care L-a spus. Vedeți? El folosește numai metode simple.

„Să sune din trâmbițe!” Nu să escaladeze zidurile, ci doar să sune din trâmbițe și acele ziduri puternice se vor prăbuși. Sunetul trâmbiței va doborî zidurile. Ce prostesc sună acest lucru pentru mintea firească! Dar Dumnezeu a dovedit că Cuvântul Său era Adevărul, fiindcă zidurile cetății s-au prăbușit unele peste altele, iar poporul a intrat în cetate și a cucerit-o.

O, lui Dumnezeu Îi place să dovedească faptul că El este Dumnezeu, iar Iosua știa aceasta. Și iată că într-o zi, s-a întâmplat unul din cele mai mari paradoxuri, în afară de moartea și învierea lui Isus Hristos. Iosua urmărise oștirile dușmane prin munți și soarele era la asfințit. Oh, Doamne, ce timp a fost acela pentru generalul Iosua!

Țineți minte că el a purtat toate acele lupte fără să aibă vreun spital de campanie, vreo asistentă medicală, sau vreun rănit. Spuneți-mi, cine ar putea birui un asemenea general? Da, domnilor. El n-a avut nici spitale, nici asistente și n-a pierdut nici un om în luptă, cât timp au mers în voia și în Cuvântul Domnului, iar Dumnezeu a dovedit că era cu ei. Așa este.

Când a văzut că se apropie noaptea, Iosua și-a ridicat mâinile spre Dumnezeu fiindcă avea nevoie de ajutorul Lui; avea nevoie ca în ziua aceea soarele să mai zăbovească pe cer, așa că a zis: *„Oprește-te, soare, asupra Gabaonului, și tu, lună, asupra văii Aialonului!”* și soarele și luna au stat pe loc aproape douăzeci și patru de ore, până când Iosua a reușit să-i biruiască pe vrăjmașii săi. Vedeți? El era în slujba corectă și avea dreptul să ceară acel lucru fiindcă asculta porunca lui Dumnezeu.

Cât timp ești la datorie în slujba ta, ții Cuvântul lui Dumnezeu, faci ceea ce ți-a cerut El să faci și mărșăluiești în poruncile Lui, ai dreptul să-i ceri acelui munte: *„Mută-te de aici acolo!”* Dumnezeu Își ține Cuvântul, așa că *„dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* (Marcu 11.23). Acesta este adevărul. Este Cuvântul lui Dumnezeu și El dovedește că este Adevărul. Problema este că uneori ne temem. Ajungem într-un loc și ne temem că El nu-și va ține

Cuvântul, dar Dumnezeu Se ține întotdeauna de Cuvânt. El a spus că o va face.

Isaia a prorocit ceva ce nu s-a mai spus niciodată până atunci și nici de atunci încolo: „...fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu.” (Isaia 7.14). Vă puteți imagina ca o femeie care nu a cunoscut nici un bărbat să aibă un copil? Și totuși Isaia a spus că o fecioară va rămâne însărcinată și va naște, iar Dumnezeu a făcut ca fecioara să rămână însărcinată, ca să dovedească faptul că Cuvântul Lui este Adevărul.

Dar priviți ce a făcut Cuvântul care S-a făcut trup. Când S-a născut acel Fiu, El era Cuvântul Însuși. Biblia spune că „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1+14). El a fost acel Cuvânt viu. El a dovedit că Cuvântul era viu și le-a zis învățătorilor aceluia timp: „Cine Mă poate învinui de păcat?” Păcatul este necredință. „Cine Mă poate învinui că sunt necredincios? Fiecare Cuvânt scris despre Mine s-a împlinit.”

Ultimele șapte profeții din viața Lui s-au împlinit în ultimele șapte ore, pe cruce. Tot ce s-a scris despre El s-a împlinit, fiindcă El era Cuvântul. El a dovedit că a fost. A vindecat bolnavii, a înviat morții și a biruit moartea, iadul și mormântul. El a dovedit că El a fost Cuvântul.

Observați cazul de aici, din casa lui Iair. El le spusese adevărul.

Noi îl vedem în timp ce traversa marea. Pe deal era o femeie micuță, care își cheltuisese bani cu medicii. Fără îndoială, medicii au făcut tot ce au știut, ca s-o facă bine pe femeie; probabil era o femeie evreică, așa că au făcut tot ce au putut pentru sora lor, dar niciunul dintre ei nu a putut să-i oprească scurgerea de sânge... Poate era atât de slăbită încât abia se mai putea ține pe picioare.

Dar într-o zi, ea a auzit de Isus, iar când a văzut corăbioara aceea mică acostând la

mal, s-a dus să vadă despre ce era vorba. Și când a ajuns, a dat peste o mulțime de critici.

Nici astăzi, El nu este lipsit de critici. Dacă ar fi știut Cine este El, nu L-ar fi criticat, dar Îl criticau pentru că nu Îl cunoșteau.

La fel este și cu Mesajul de astăzi: mulți bărbați și femei cumsecade Îl critică tocmai pentru că nu știu Cine este El. Acesta este motivul pentru care Isus le-a zis: *„...dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele? Mulți oameni mari au dorit să vadă ziua aceasta. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea pentru că ele dovedesc că Tatăl este cu Mine.”* (Ioan 5.46-47; 10.37-38; 8.14). El a făcut lucrări mari pentru că a fost identificat. Și Ioan a fost identificat, de asemenea, ca glasul celui care striga în pustie. Dar când a venit, El a fost Profetul despre care vorbise Moise.

După cum am spus și aseară, El vine în trei Nume de Fiu: ca Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. Când a fost pe pământ, El a fost Fiul omului.

Atunci, El n-a putut fi Fiul lui Dumnezeu și nici n-a pretins că ar fi, ci a zis că este Fiul omului, adică Profetul. El trebuia să vină așa, pentru că nu putea veni contrar Scripturii.

De aceea Mesajul acestui ceas nu poate veni printr-un teolog sau printr-o teologie, ci trebuie să se întoarcă la același lucru făgăduit. Numai așa poate fi.

Deci, în acest Om, El trebuia să fie Profet. Acesta este motivul pentru care nu putea să fie Fiul lui Dumnezeu, ci trebuia să fie Fiul omului. IaHVeH Însuși i-a numit pe profeți, pe Ieremia și pe ceilalți, „fiul omului.” De aceea i-a întrebat El: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”* (Matei 16.13). Vedeți? Atunci era în slujba de „Fiu

al omului,” dar după moartea și învierea Sa, este în slujba de „Fiu al lui Dumnezeu.” Dumnezeu este Duh, și de-a lungul epocilor Bisericii El este în slujba de „Fiu al lui Dumnezeu,” iar în Mileniu, când va sta pe tronul lui David, va fi „Fiul lui David.” Atunci, El va fi Moștenitorul tronului, Fiul lui David. Același Om în trei slujbe diferite: Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. Este la fel ca cele trei slujbe ale lui Dumnezeu: Tată, Fiu și Duh Sfânt.

El era Dumnezeu Tatăl, apoi același Dumnezeu S-a arătat în Fiul și acum, tot El S-a întors în Duhul. Nu trei dumnezei, ci același Dumnezeu în trei manifestări sau atribute, trei descoperiri ale aceluiași singur Dumnezeu.

Chiar în ceasul acesta în care trăim, vedem că Dumnezeu Își ține Cuvântul întocmai ca atunci când a fost pe pământ.

Și cum am spus deja, femeia aceea a crezut în El. Ea posedă înăuntrul ei Ceva care a determinat-o să creadă, chiar dacă nu avea nici un text biblic pentru aceasta, așa cum nu a avut nici Iosua când a oprit soarele pe cer. Totuși, ea a crezut din toată inima că El era Fiul lui Dumnezeu, așa că și-a zis: *„Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi vindeca.”* (Marcu 5.28). Astfel, și-a făcut loc prin mulțime până a reușit să se atingă de haina Lui și scurgerea de sânge s-a oprit. Imediat, Isus S-a uitat prin mulțime să vadă cine L-a atins. Fără îndoială fusese cineva. Oamenii îl împingeau, unii râdeau de El, alții își băteau joc, iar preoții îi puneau tot felul de întrebări, dar cu toate acestea, El a simțit acea atingere deosebită a credinței, așa că S-a oprit și a întrebat: *„Cine s-a atins de hainele Mele?”* Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El au zis: *„Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine”?”*

Dar Isus a răspuns: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere.” (Luca 8.45-46). Vedeti? A slăbit pentru că era o altfel de atingere.

O, dacă am putea înțelege aceasta, frate și soră! Dacă L-ați putea atinge și voi în felul acesta! O, bolnavilor, peste câteva minute mă voi ruga pentru voi! Nu cred că

am mai mult Duh Sfânt decât au oamenii aceștia de aici, dar Dumnezeu a poruncit să ne rugăm pentru bolnavi și să ne punem mâinile peste ei și tot El ne-a dat porunca să scoatem duhurile rele, iar dacă credeți, făgăduința eliberării și a vindecării vă aparține. Atunci veți primi ceea ce ați cerut. *„Crezi că pot face aceasta?”* I-a întrebat Isus pe bărbatul care avea copilul bolnav de epilepsie. *„Cred, Doamne! Cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care avea să vină în lume!”* Numai o asemenea atitudine poate aduce rezultate.

Acum să mergem repede mai departe și să ne gândim că înaintea Lui a alergat acel fruntaș al sinagogii. Fără îndoială, omulețul acela era un credincios de graniță.

Sunt atât de mulți credincioși de graniță în lumea aceasta! Ei vor să creadă Mesajul; vor să creadă că Duhul Sfânt este real; vor să creadă că aceasta este mișcarea apostolică promisă de Dumnezeu pentru zilele din urmă și că El va turna Duhul Sfânt. Ei vor să creadă că conform Maleahi 4, Dumnezeu va restitui Bisericii adevărate credința originală de la Cincizecime.

În Maleahi 4 scrie: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, și el va întoarce credința copiilor spre părinții lor”*. Vedeți? Și *„credința părinților spre copii”*. Vedeți? Aceasta trebuie să se întâmple. Cineva zice: *„Păi aceasta a făcut Ioan Botezătorul!”* Nu nu!

Ioan Botezătorul a fost împlinirea făgăduinței din Maleahi 3.1: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* Așa este.

Iar în Matei 11.10 scrie: *„...el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care îți va pregăti calea înaintea Ta.”* Ioan era cu siguranță Ilie, pentru că așa a spus Isus. Dar el nu era Ilie din Maleahi 4, deoarece conform Cuvântului, imediat după acel Mesaj, *„pământul va arde și cei neprihăniți vor călca pe cenușa celor răi”*, ori acest lucru nu s-a întâmplat în timpul lui Ioan. Noi trebuie să primim un Mesaj care să-i scoată pe oameni din toate aceste confesiuni și să-i aducă înapoi la original, la credința adevărată de la Cincizecime. Aceasta se

Întâmplă chiar acum, pentru că toată Scriptura trebuie să se împlinească întocmai. Copii ai lui Avraam, înțelegeți că aceste lucruri trebuie să se întâmple exact cum a promis El?

Noi vedem că Isus S-a dus s-o vindece pe micuța fetiță, fiindcă tatăl ei, micul credincios de graniță, a trebuit să-L recunoască atunci când doctorii au renunțat la ea. Astfel, și-a luat pălăria lui neagră și a plecat să vadă unde Îl va putea găsi pe Isus. Vedeți, întotdeauna când aveți nevoie de El, Isus este acolo. Și L-a găsit venind pe țarm, înconjurat de mulțime.

Fariseul a alergat la El și i-a zis: „Vino, Te rog la mine acasă, fiindcă fiica mea, singurul meu copil, are doisprezece ani și este pe moarte. Doamne, Te rog, vino și pune-Ți mâinile peste ea să se facă bine.” Ce a recunoscut el prin aceasta? Că Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu Se manifesta în acest Om.

La fel a făcut și Nicodim când a zis: „*Învățătorule, **știm** că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (Ioan 3.2). Vedeți, fariseii știau aceasta. Atunci de ce nu au vrut să recunoască?

Deci Iair a crezut că Dumnezeu era în El, de aceea a spus: „Vino și pune-Ți mâinile peste copila mea, fiindcă va trăi chiar dacă este pe moarte.” El știa că Dumnezeu era în El.

Și Isus S-a dus cu el, dar în timp ce mergeau pe drum, în fața lor a ales cineva și i-a zis: „*Fiica ta a murit, nu-L mai deranja pe Învățătorul.*” (Luca 8.49). Dar Isus s-a întors spre Iair și i-a zis: „*Nu te teme. Nu ți-am spus că dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?*”

Când au ajuns la casa fruntașului, toți plângeau și se boceau, ca orice om aflat în asemenea situație. O fetiță drăguță, fiica păstorului, plecase din lumea aceasta.

Poate că era deja moartă de câteva ore, așa că o așezaseră pe un pat și se pregăteau s-o îmbălsămeze ca apoi s-o înmormânteze. Isus i-a privit liniștit și le-a zis: „Nu plângeți; fetița n-a murit, ci doarme.”

Cred că vă puteți imagina ce s-au gândit cei prezenți: „Am auzit că Omul acesta a fost născut nelegitim și tot ce se spune despre El, dar acum suntem convinși că preoții noștri au dreptate și că este într-adevăr nebun. Doctorii au spus că fetița este moartă, iar El spune că doarme.” Și au început să râdă și să-și bată joc de El. Cu alte cuvinte, L-au făcut să se simtă jenat.

El spusese că ea nu era moartă și aceasta era tot ce trebuia. „Ea doarme.” În ciuda criticilor lor, El urma să Își dovedească Cuvântul. Astfel, i-a scos afară pe toți necredincioșii și i-a luat cu Sine pe Petru, Iacov și Ioan, trei credincioși adevărați, trei martori, și pe tatăl și mama ei, apoi „a apucat-o de mână și i-a zis într-o limbă necunoscută: „*Talita, cumi*”, care tălmăcit înseamnă: „*Fetițo, scoală-te îți zic!*” chemându-i sufletul înapoi de undeva din veșnicie și fetița a trăit. (Marcu 5.41). Ce a făcut El? Și-a dovedit Cuvântul.

A dovedit ceea ce a spus: că fetița nu era moartă, ci dormea. Prin aceasta, El a mai dovedit ceva: a dovedit că era Dumnezeu și că cunoștea totul mai dinainte. Priviți ce a spus Cuvântul Lui: „*Copila n-a murit, ci doarme.*” Vedeți? Ea nu era moartă, ceea ce dovedește că El cunoștea totul mai dinainte. Poate că în ziua aceea au murit multe fetițe, dar aceasta nu era moartă, ci dormea la fel ca Lazăr, așa că El a trezit-o din somn. „*Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Și chiar dacă ar fi murit, va trăi.*” (Ioan 11.25-26).

Numai cei care sunt scriși în Cartea Vieții Mielului, cei pe care i-a răscumpărat când a murit și care sunt însuflețiți de Puterea Lui din ei, vor fi treziți din somn în ziua aceea, pentru că așa cum am spus și aseară, deși Elisei era mort și oasele lui zăceau în mormânt, Puterea de Viață era încă peste ele. Sigur că da. El a dovedit Cine era.

Acest lucru este scris și în Evrei 4.12, unde citim că El este Cuvântul lui Dumnezeu, iar *„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Fiți atenți puțin. Când Și-a început lucrarea, după ce a fost ispitit în pustie, El l-a întâlnit pe un bărbat care se numea Simon. El a fost adus la Isus de Andrei, fratele lui. Și imediat ce a ajuns în prezența lui Isus Hristos, Isus i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona; tu te vei chema Chifa” (care tălmăcit înseamnă Petru).*” (Ioan 1.42). Aceasta dovedește că El era Cuvântul care deosebește gândurile și intențiile inimii. El a fost Cuvântul. Când a văzut întâmplându-se acest lucru, Filip a plecat în jurul muntelui, iar când s-a întors după o zi, l-a adus pe prietenul său Natanael. El i-a zis lui Natanael: *„Aceste lucruri se întâmplă cu adevărat. Moise a spus că Domnul Dumnezeul nostru va ridica din mijlocul nostru un profet ca el, și El este Acela. Acest Isus i-a spus lui Simon cine este și cum se numea tatăl lui și noi știm că acesta este Adevărul pentru că Dumnezeu a spus-o în Cuvânt Său și aici s-a dovedit aceasta, deci El trebuie să fie Mesia.”*

Și când Natanael a pășit în prezența Lui, Isus a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclenie.”*

Mirat, Nicodim L-a întrebat: *„De unde mă cunoști?”*

Și Isus i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”* Ce era aceasta? El își dovedea Cuvântul. El dovedea Cuvântul lui Dumnezeu.

Când S-a întâlnit cu femeia de la fântână, El i-a cerut să-i dea apă să bea, dar ea l-a răspuns: *„Nu se cade ca tu, un iudeu, să ceri apă de la o femeie samariteană, pentru că noi nu avem nici o legătură unii cu alții.”*

„Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.” „Fântâna este adâncă”, a zis ea.

Și discuția a continuat până când El a aflat care era problema ei, iar atunci i-a zis:

„Du-te, ia-ți bărbatul tău și vino aici.”

„N-am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești profet. De patru sute de ani, nu am mai avut nici un profet, dar știm „că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); și când va veni El, are să ne spună toate lucrurile. Acesta va fi semnul Lui.”

Și Isus i-a zis: *„Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”*

El Și-a dovedit Cuvântul. Vedeți? Prin ceea ce făcea, El dovedea că era Mesia, Fiul lui Dumnezeu.

Noi am văzut că și femeii cu scurgerea de sânge, care l-a atins haina, i-a dovedit că El era Cuvântul lui Dumnezeu.

Amintiți-vă că în Evrei 3.1, ni se spune că acum, în epoca în care trăim, El este *„Marele Preot al mărturisirii noastre,”* un Mare Preot care *„poate fi atins de sentimentul infirmității noastre”,* pentru că *„în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi,*

dar fără păcat.” (Evrei 4.15), iar în Evrei 13.8 ni se spune că „El este Același ieri, azi și în veci,” același Dumnezeu. El este același și în seara aceasta.

Și dacă este același și astăzi, în Ioan 14.12 a spus: „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” Ați înțeles? „...cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.”

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea,” fiindcă „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii.” Amin.

Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și El este în seara aceasta aici ca să Își dovedească Cuvântul. El a dovedit cuvintele lui Isaia; a dovedit cuvintele lui Noe; a dovedit cuvintele lui Moise și a dovedit fiecare cuvânt al profetilor.

Mai mult, El a promis că va face același lucru în această zi, când lumea a ajuns în starea Sodomei, fiind plină de homosexuali și de celelalte lucruri. Priviți ce se petrece astăzi în toată lumea; nu doar aici, ci pretutindeni. Este critic. De exemplu, în Suedia, tinerii și tinerele schiază împreună goi, aceste lucruri rele răspândindu-se în Germania, Franța și peste tot în lume. Dacă voi avea șansa să mai revin printre voi, am să vă vorbesc despre câteva lucruri profetice ca să vedeți în ce epocă trăim. Biblia spune că copiii își vor conduce părinții...

.....

... Dar nu uitați! Avraam a avut o sămânță, pe Isaac, dar după moartea Sarei a avut și alte semințe, pentru că la vârsta de o sută patruzeci și cinci de ani s-a căsătorit cu o altă femeie și a avut cu ea șapte fii în afară de fiice, pentru că atunci când avea o sută de ani, Dumnezeu l-a transformat într-un tânăr de vreo patruzeci și cinci de ani. Eu v-am predicat despre aceasta, aici în California.

Înțelegem că Sămânța lui Avraam nu era sămânța lui firească născută prin sex de către Sara, Isaac, din care a ieșit o națiune, ci este Sămânța Împărătească, Isus Hristos. Prin această Sămânță, El a ridicat o sămânță împărătească, pe noi. O, Doamne! De aceea noi suntem „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui,” și să-l aducem „totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui.” (1 Petru 2.9; Evrei 13.15). Dumnezeu Și-a dovedit Cuvântul și a turnat peste noi Duhul Sfânt.

Și El a spus: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot... va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.28+30). Vedeți? Chiar înainte să devină Fiul lui David, El Se descoperă din nou ca Fiu al omului. Ați remarcat că Scriptura spune aceasta?

El „nu face niciodată nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi profeții.” (Amos 3.7). Aceasta este făgăduința Lui și nu poate minți. Înainte să facă ceva, mai întâi descoperă. Uitați-vă unde suntem astăzi.

Toți admit că suntem într-o Sodoma modernă. Nu știu dacă mai sunt șanse. Pentru națiunea aceasta nu mai este salvare, pentru că profeția vestită cu privire la ea este împlinită. Dumnezeu mai scoate afară ultima oiță, oriunde este ea, pentru că suntem la sfârșitul timpului, iar într-o zi le va duce pe toate înăuntru.

Frate și soră, întăriți-vă credința înainte de a ne ruga pentru acești oameni. Dorința mea este să începem rugăciunea pentru bolnavi, astfel ca cei care sunt grăbiți și trebuie să plece, să poată pleca. Dar înainte de aceasta, aș vrea să vă mai arăt ceva.

Priviți ce a spus Isus în Luca 17.30 cu privire la timpul sfârșitului, când va fi la fel ca în zilele lui Noe. Și tot acolo mai scrie: „Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot (adică în zilele Sodomei)... va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.” Din nou este Fiul omului, nu Fiul lui Dumnezeu. Vedeți, aceasta aduce la împlinire Maleahi 4.5-6, în acest timp împlinindu-se toate celelalte profeții despre care v-am vorbit. De ce?

Pentru că El Își dovedește Cuvântul.

Și pentru că face aceasta, El va turna Duhul Său peste orice făptură. Când va face aceasta? Când va veni reșezarea. Atunci, „*fiii și fiicele voastre vor proroci, voi revărsa Duhul Meu peste robii și roabele voastre și se vor face semne în cerurile de deasupra.*” (Ioel 2.28-31).

Am aici o fotografie pe care mi-a dat-o fratele Lee Vayle și aș vrea să v-o arăt, ca să vedeți și voi ce s-a întâmplat pe munte chiar înainte ca să aibă loc marele eveniment care a fost deschiderea Peciților. Atunci, El a venit jos ca un Foc, în forma unei pâlnii, apoi s-a dus înapoi, a izbucnit și a revenit jos, pentru a-mi spune ce să le spun oamenilor. Iat-o!... Copiii de la școlile din Tucson au ieșit afară și au privit aceasta.

Știința a făcut fotografii și a întrebat ce este Aceasta, ce s-a întâmplat, pentru că ei nu pot înțelege. Acest lucru nu s-a întâmplat într-un colț, ci au putut să-l vadă toți, dar nu uitați: atunci când a fost Isus pe pământ, milioane de oameni nu au știut nimic despre aceasta. Tot așa, acum vor fi milioane de oameni care nu vor înțelege nimic. Dar cei pentru care a fost trimis El, vor înțelege și își vor da seama în ce ceas trăim.

Uitați-vă ce s-a întâmplat în Sodoma, pentru că El a spus că acum va fi la fel ca în zilele acelea. Acolo era un grup care aștepta fiul făgăduit; este vorba de Avraam și gruparea lui. Noi credem aceasta. Dar tot acolo era și un grup de căldicei: Lot, care era pe jumătate căzut de pe cale, dar mai credea, și sodomiții. Trei feluri de oameni. Întotdeauna au fost trei feluri de oameni: poporul lui Sem, poporul lui Ham și poporul lui Iafet, adică: credincioșii, așa zișii credincioși sau formalistii și necredincioșii. Aceste trei feluri de oameni se găsesc în fiecare grup, peste tot, chiar și aici. Tu mergi prin Scriptură și aduci Cuvântul și vezi cum se împart singuri.

Toți știm că din punct de vedere profetic, lumea se află într-o stare sodomită. Dacă vreți să știți în ce timp suntem, uitați-vă la Israel care s-a întors în țara lui. Dacă

vreți să știți starea bisericii, uitați-vă cum se comportă femeile din ea. Ele sunt simbolul bisericii. Ele sunt imorale și indecente, degradate și murdare, și așa este și biserica. Acesta este adevărul. Uitați-vă la Israel; uitați-vă la aceste semne și minuni, iar dacă aveți ochii deschiși, veți înțelege unde suntem.

Lumea se află în starea sodomită, pentru că Cuvântul spune: „*cum era în zilele lui Lot...*” Dar în zilele acelea era cineva care aștepta fiul făgăduit. Avraam și Sara așteptau fiul care urma să vină în grupul lui. Ei nu erau în Sodoma și cu puțin înainte de venirea fiului făgăduit, au venit din cer trei Bărbați, doi Îngeri și Dumnezeu. Da, ei au coborât și au vorbit cu Avraam sub stejar, este adevărat? („Amin”). Apoi, cei doi îngeri s-au dus în Sodoma și au strigat împotriva păcatelor din cetate. Acest lucru s-a întâmplat chiar înainte de a arde lumea neamurilor din zilele acelea. Toți oamenii din Sodoma au pierit atunci, afară de câțiva care au fost scoși afară: Lot și cele două fiice ale lui. Nici măcar soția lui nu a reușit; ea s-a întors înapoi și s-a prefăcut într-un stâlp de sare. O, dacă aș avea timp să vă pot arăta unde se află biserica acum, pe ce poziție!

Fiți atenți! Biblia spune că Unul dintre cei trei Bărbați a rămas în urmă, a vorbit cu Avraam și a făcut un semn. Avraam l-a văzut pe Dumnezeu prin multe semne mari, așa-i? („Amin”). Dar iată că i-a fost dat un semn chiar înainte de venirea fiului.

Adevăratul Fiul al credinței lui Avraam, urma să fie Fiul lui Dumnezeu, Isus, iar voi „*dacă sunteți ai lui Hristos, morți în Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.*” (Galateni 3.29).

Observați ce s-a întâmplat înainte de venirea fiului făgăduit.

Bărbatul acela a stat cu spatele spre cortul în care era Sara și vorbea cu Avraam. El i-a zis: „Avraam!” Doar cu o zi înainte, el era „Avram”, dar acum El i-a spus: „Avraam, unde este soția ta, Sara?” Vedeți, El nu a numit-o „Sarai”, ci Sara, adică „Prințesa.” Și Avraam a răspuns: „Ea este în cortul de la spatele tău.”

„La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.” Cu alte cuvinte, „Sara va începe din nou timpul ei obișnuit din viață.”

Fiind bătrână, Sara a râs în sinea ei și și-a zis: „Cum poate spune așa ceva, Omul acesta? Eu sunt bătrână și domnul meu Avraam este de asemenea bătrân, așa că între noi nu mai există nici o relație de ani de zile. Cum aș mai putea avea din nou plăceri cu stăpânul meu?”

Dar deși era cu spatele spre cort și nu o putea auzi, Omul acela a zis: *„Pentru ce a râs Sara, zicând: „Cu adevărat, să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?”* Ce este aceasta? Deosebirea profetică. Vedeti? Vedeti?

Acum El a spus: „Aceasta va fi din nou.” Acolo era chiar Fiul omului. Ei bine, Avraam l-a numit „Elohim”, adică „Domnul Dumnezeu”. Toată lumea știe că „Elohim” este „Domnul Dumnezeu”: *„La început, Dumnezeu (Elohim) a făcut cerurile și pământul,”* Cel Atotputernic (Geneza 1.1).

Cel ce S-a arătat în trup, ca Fiul omului, stătea acolo în trup de carne, ca o teofanie, descoperind ce gândea Sara în sinea ei, în cortul din spatele Lui; iar seminței împărătești a lui Avraam i s-a făgăduit că va vedea același lucru.

Dacă observați, la Lot s-au dus doi mesageri. Ei au mers acolo jos, le-au predicat oamenilor din Sodoma și i-au chemat să fugă de mânia lui Dumnezeu care urma să vină.

Lumea nu a mai fost niciodată în această stare și nu a mai avut o asemenea vizită de când a dat Isus acea făgăduință și până acum. Puteți să întrebați pe orice istoric, iar dacă veți găsi vreunul care nu este de acord cu aceasta, să-mi spuneți și mie. Am studiat Istoria și Biblia, dar nu a mai existat niciodată o astfel de persoană în toată Istoria Bisericii. Noi știm cu toții că suntem în Laodicea. Până acum n-a mai

existat nici un mesager al cărui nume să se termine cu terminația „**ham**” ca Billy **Graham**. Au fost bărbați ca: Moody, Finney, Sankey, Knox, Luther, și așa mai departe, dar niciodată nu a fost unul cu „ham”, „tatăl multor popoare.” Dacă vă uitați la numele „Graham” sunt șase litere, dar „Abraham” este din șapte. Billy Graham s-a dus și i-a chemat pe oameni afară din „Sodoma”: „leșiți afară, fugiți de mânia care vine!” Din câte știu eu, nu există nici un alt bărbat care să propovăduiască neprihănirea așa cum o face Billy Graham. El nu este un simplu teolog, ci este un învățător puternic, iar Dumnezeu este cu el. Omul acela stă acolo cu o lecție de școală duminicală, ținându-i pe oameni vrăjiți. El este slujitorul lui Dumnezeu, la care biserică? La biserica firească din Sodoma.

Dar amintiți-vă că acolo era și o biserică duhovnicească, o biserică neorganizată; un grup chemat afară, care a primit, de asemenea, un Mesaj și un mesager. Care era acesta? Deosebirea gândurilor inimii, pentru că Dumnezeu Își dovedește întotdeauna Cuvântul.

Haideți să ne rugăm. Tată ceresc, acesta este un timp crucial, un timp în care trebuie luate decizii, pentru că nu știm în ce ceas va veni Domnul nostru. Noi vedem cum se desfășoară sub ochii noștri profețiile date de Domnul nostru de-a lungul timpului. O, Doamne, Îți mulțumim pentru aceasta și pentru cei care așteaptă venirea Ta, care pot sta în picioare împotriva vicleniilor lumii și a necredincioșilor, care stau curajoși și smeriți, dincolo de umbra îndoielilor, știind unde se află și dovedind că Cuvântul este adevărat. Doamne, noi așteptăm venirea Ta, crezând aceste alte lucruri care au fost profețite și trebuie să aibă loc. Suntem plini de bucurie pentru că Te vedem cum umbli prin mijlocul nostru și faci chiar lucrările pe care le-ai promis, dovedind astfel că Cuvântul Tău are dreptate.

O, veșnicule Dumnezeu, aici stau copiii Tăi bolnavi. Nu știu cât mai avem de lucrat pentru că soarele apune, dar Tu ne-ai făgăduit prin profet că „*spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7). Noi vedem că același soare care răsare în Est, apune în Vest, și că civilizația a călătorit împreună cu soarele, și la fel a făcut Evanghelia, iar acum am ajuns pe Coasta de Vest.

Tată, noi știm că am ajuns la sfârșitul Evangheliei, la sfârșitul epocii, la sfârșitul timpurilor. Ea se revarsă în veșnicie, dar Tu ai promis că Fiul omului Se va descoperi în timpul acesta. Aceasta se va întâmpla în timpul din urmă. Luminile de seară au venit, Tată, dar Tu lucrezi atât de simplu încât acest lucru trece pe deasupra capetelor celor așa-zisi înțelepți și este descoperit pruncilor.

Doamne, Te rog să faci în așa fel încât sărmanii Tăi copii bolnavi din locul acesta să vadă promisiunea lui Dumnezeu și să fie vindecați, astfel încât, de mâine să aibă trupuri puternice și să fie bine din nou. Îngăduie ca Mesajul să treacă de la unul la altul, ca să fie cuprins și ultimul și astfel să se poată închide ușa. Ajută-ne, Doamne.

Se pare că oamenii nu au observat ce s-a întâmplat aseară, de aceea Te rog să îngădui să se întâmple încă o dată în seara aceasta, fiindcă nu știu cât vom mai face aceasta. Ascultă-mă și ascultă rugăciunile acestor oameni sfinți și umpluți cu Duhul Sfânt, care stau în seara aceasta aici, fiindcă sunt credincioși și poți lucra doar printre ei, Doamne.

Te rog să confirmi Cuvântul pe care L-ai spus când erai pe pământ: „...*cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” (Ioan 14.12). Isuse, dovedește încă o dată că ești Același ieri, azi și în veci, pentru că Te rugăm aceasta spre slava lui Dumnezeu, în Numele Fiului Său, Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să știu câți dintre voi au numere de rugăciune. Ridicați mâna. Ei bine, sunt peste tot.

Să ridice mâna cei care nu au numere de rugăciune și sunt bolnavi. Spuneți: „Eu nu am număr de rugăciune și sunt bolnav și în nevoie.” Acum vă rog să fiți respectuoși. Mie îmi place să vorbesc cu voi; de fapt, aceasta este problema mea, vorbesc prea mult. Dar nădăjduiesc că Dumnezeu vă va dovedi că ceea ce v-am spus este Adevărul.

Câți dintre voi sunt bolnavi și știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei, să ridice mâna. Uitați-vă! În ordine.

Aș vrea ca cei care nu au numere de rugăciune, să se roage. Biblia spune că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și că El este Marele Preot care mijlocește pentru noi pe baza mărturisirilor noastre. Mai întâi trebuie să mărturisim ca El să poată face mijlocire pentru noi, ca Mare Preot. Este adevărat, fraților predicatori? (Predicatorii spun: „Amin!”). Vedeți, El mijlocește numai pe baza mărturisirii noastre și noi mărturisim Cine este El și ce a făcut pentru noi. Nu ce va face, pentru că El a făcut deja totul. Deci trebuie să mărturisim ceea ce a făcut deja, pentru că Biblia spune că *„El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre, și prin rănilor Lui am fost vindecați.”* (Isaia 53.5).

Acum vreau să vă rugați din toată inima pentru lucrul de care aveți nevoie, deoarece Marele Preot al mărturisirii noastre poate fi atins prin sentimentul neputințelor noastre.

Eu nu vă cunosc, iar dacă m-ați atinge, nu vă va folosi la nimic, fiindcă ar fi ca și cum l-ați atinge pe păstorul vostru, pe fratele vostru sau pe un alt om. Dar dacă vă atingeți de El și intrați cu adevărat în Duhul Lui, puteți să vă folosiți credința ca să-L atingeți și să primiți răspunsul Lui prin dar. În ce mă privește, eu aș fi la fel de mut ca microfonul acesta, dacă nu vorbește o voce prin el.

Rugați-vă și veți vedea că ceea ce v-am spus este adevărat. Dumnezeu să vă ajute să fie așa. Nu spun că o va face, ci cred, am încredere că o va face pentru că El nu m-a dezamăgit niciodată în anii aceștia, nicăieri în jurul lumii, în tot felul de națiuni și printre milioane de oameni, și nu o va face nici acum.

Vă cer să fiți respectuoși și să rămâneți puțin pe locuri, fiindcă după ce vom lăsa audiența liberă, vom continua să ne rugăm pentru bolnavi.

Tot ce vreau de la voi este să vă uitați la mine și să credeți. Spuneți: „Cred că ceea ce a spus omul acesta este Scriptura. Nu știu cât de înaintat este timpul, dar cred că trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dacă ceea ce a spus nu este Cuvântul lui Dumnezeu, va cădea, dar dacă este Cuvântul lui Dumnezeu, El Îl va confirma.”

Dumnezeu a spus: „*cine crede în Mine...*”, și este obligat să-și confirme Cuvântul. El a dovedit că aceasta este ultima zi, ceea ce înseamnă că aceste lucruri trebuie să se întâmple. Să nu uitați că Avraam și grupul lui nu au primit nici un alt semn de la Dumnezeu până a venit fiul făgăduit. Câți știu că acesta este adevărul? („Amin”). Care a fost semnul acela? Semnul deosebirii. Și lăsați-mă să vă spun: „Așa vorbește Domnul: primiți ultimul semn!” Acesta este conform Scripturii și a descoperirii lui Dumnezeu din inima mea, care spune că este Adevărul. Nădejdea mea este că voi veți crede că este Adevărul. Acum credeți.

Toți cei care cred, să spună: „Doamne Isuse, lasă-mă să Te ating. Am nevoie de ajutorul Tău și știu că fratele Branham nu știe nimic despre mine, pentru că numai Tu mă cunoști. Și dacă el ne-a spus Adevărul, acest lucru se va întâmpla întocmai.” Vă rog să stați liniștiți și să nu vă mai mișcați.

Vedeți, fiecare dintre voi sunteți un duh, iar eu iau fiecare duh de aici sub controlul meu, în Numele lui Isus Hristos, astfel ca Cuvântul Său să poată fi împlinit.

Fiți respectuoși și rugați-vă! Priviți la El și spuneți: „Doamne, eu cred aceasta. Ajută necredinței mele.”

Haideți să începem. Trebuie să mă concentrez pe o anumită parte a sălii, deoarece sunteți foarte mulți și fiecare din voi este un duh. Voi ziceți: „Ce poți spune despre mine?” Eu nu pot spune nimic, fiindcă El este suveran. Toate lucrările lui Dumnezeu sunt suverane. Mulți dintre cei care vor veni pe platformă vor pleca vindecați, sau poate că nu. Totul depinde de suveranitatea lui Dumnezeu. Cine Îi poate spune ce să facă? Nimeni. El lucrează după propria Sa voie, după planul Său.

Fiți smeriți și credeți. Nu vă agitați, ci atingeți-L pur și simplu pe Dumnezeu și spuneți: „Doamne Dumnezeule, lasă-Mă să ating Veșmântul tău pentru că cred și am nevoie de cutare și cutare lucru. Știu că fratele nu mă cunoaște și nu știe ce probleme am, dar ne-a spus despre lucrările pe care le-ai făcut și zice că ești și astăzi Același, iar eu cred aceasta.”

Acest lucru este valabil și pentru frații de pe platformă. Eu vă vorbesc ca unor colaboratori ai Evangheliei lui Hristos, și o fac cât se poate de sincer, știind că sunt un simplu muritor ca și voi și că va trebui să părăsim această lume. Trebuie să plecăm. Iar în Ziua Judecării va trebui să dau socoteală pentru tot ceea ce spun. Eu sunt foarte conștient de aceasta și apreciez faptul că mă ajutați. În ce mă privește, eu încerc să vă ajut și să fac tot ce pot pentru Împărăția lui Dumnezeu. Câți dintre voi ați văzut Lumina din fotografie? Ați văzut poza Lui? („Amin”). Este chiar acolo, nu-L vedeți? Stă deasupra doamnei de acolo, cea care ține în mână o batistă.

Ea se roagă pentru cineva drag, este adevărat, doamnă? (Femeia spune: „Așa este, frate Branham.”). Crezi să sunt profetul lui Dumnezeu, scuză-mă, slujitorul Lui? („Sigur că da”). Crezi? Bine. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este problema, vei accepta că acest lucru vine de la El, exact ca în cazul femeii care s-a atins de haina Lui? Tu ești la o depărtare de douăzeci sau treizeci de picioare (6-9 metri) de mine și nu m-ai atins niciodată, dar ai atins pe Cineva și știi că ești în legătură cu El. Este vorba de fiica ta. Corect. Crezi că se va face bine? Ea este dependentă de droguri. („Așa este, frate.”). Deci este corect. O văd înotând și este beată. Du-te cu batista pe care o ai în mână, pune-o peste ea și nu te îndoi, fiindcă Dumnezeu o va elibera. Crezi împreună cu mine? Amin. („Oh, Îți mulțumesc, Isuse!”).

Eu nu o cunosc pe femeie, dar Dumnezeu o cunoaște. Acum crezi din toată inima?

Bărbatul care stă acolo sus și este îmbrăcat cu o cămașă în dungi, are hernie. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și vei fi bine? Crezi că o va face? Eu nu l-am mai văzut niciodată până acum. Ai număr de rugăciune, domnule? („Nu, nu am.”). Nici nu ai nevoie, fiindcă totul este posibil dacă ai credință.

Acolo stă o femeie care încearcă să privească peste femeia aceea. Nu o cunosc, dar văd că este foarte neliniștită, fiindcă își dă seama că este în legătură cu Ceva. Tu ai o problemă și nu poți sta mai mult de seara aceasta, fiindcă trebuie să pleci de la adunare ca să ajungi acasă mâine. Nu ești de aici și nici din California și trebuie să iei avionul spre Est, deoarece ești din Oklahoma. Da, așa este. Starea ta este foarte gravă, ești pe moarte și ai venit să mă rog pentru tine. Nu ai număr de rugăciune, dar ai crezut că dacă vei ajunge aici vei fi vindecată. Așa este. Ai cancer la oase. Crezi că vei fi vindecată? Sora mea, crezi că ești în legătură cu El? Dacă Dumnezeu îmi va spune cine ești, te va ajuta să crezi? Dacă crezi, ridică mâna. În ordine, doamnă Steel, te poți întoarce în Oklahoma. Eu nu o cunosc pe doamna, nu am văzut-o niciodată.

În spatele ei stă o doamnă care are varice. Se roagă și pentru fiul ei, care este alcoolic. Dacă crede, va fi vindecată. Doamnă Mason, crezi din toată inima că Isus Hristos te vindecă? Da? Bine. Pune-ți mâna pe doamna de alături care se roagă pentru soțul ei care nu este mântuit. Dumnezeu vă dă vindecarea.

Să ne rugăm. Dumnezeule drag, Te rog să-i dai aceste binecuvântări și să-i împlinești dorința inimii, deoarece credința ei este aproape de Tine și Te-a atins. Tată, Te rog s-o ajuți în Numele lui Isus. Amin.

Credeți din toată inima că ați primit ceea ce cereți! Veți face aceasta? Bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamnă crezi din toată inima că soțul tău va fi salvat? Ridică mâna dacă crezi.

În fața mea stă o femeie solidă. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Da? În ordine. Nu te cunosc, dar ai probleme cu glandele. Din cauza aceasta ești supraponderală. Ai fost la un doctor și el ți-a spus că nu poate face nimic pentru tine, însă el este doar un om. În ultima vreme ai fost foarte tristă, fiindcă ți-ai pierdut soțul. Tu nu ești de aici, ci vii din Arkansas și îți cauți de lucru dar nu ai găsit nimic. Te-ai temut că nu vei fi chemată, dar credința ta L-a atins pe

Dumnezeu. Soră, du-te și crede, și Dumnezeu să-ți dea un loc de muncă, să-ți dea dorința inimii tale.

Dumnezeu dovedește că Cuvântul Său este Adevărul. Credeți aceasta? („Amin”). Aș vrea să vă rugați din nou împreună cu mine.

Doamne Tată, Tu ești același Dumnezeu adevărat, de aceea atunci când ai spus că „*fetița nu a murit, ci doarme,*” ai dovedit că așa era. Tu ai promis că înainte de venirea timpului sfârșitului, Fiul omului Se va descoperi în același fel în care a făcut-o în Sodoma. Acum ai venit pe pământ în forma Duhului Sfânt și știm că în seara aceasta ești printre noi, pentru că ai dovedit-o. Tu Ți-ai dovedit Cuvântul cum ai făcut în ziua aceea, și nu mai avem nevoie de dovezi. Tu ești printre noi, Te iubim și ne dăm seama că, conform Scripturii, acesta este ultimul semn înainte de venirea Ta. Niciunul din umbrele și simbolurile Scripturii nu poate cădea, ci trebuie să devină realitate, de aceea Te rugăm, Tată, ca atunci când copiii Tăi vor veni să ne rugăm pentru ei, să fie vindecați, astfel ca la sfârșitul serviciului să nu mai rămână nici o persoană bolnavă printre noi. O, Dumnezeule drag, lasă ungerea Ta peste poporul Tău, astfel ca toți să fie vindecați!”

Dacă printre noi este cineva care nu este încă un copil al Tău... îndură-Te pentru că ei au auzit Cuvântul și au văzut lucrările care se fac și dovedesc că fiecare literă scrisă cu privire la Cine ești și Ce ești, este adevărată, și că Tu ești aici.

Doamne, știu că Tu nu ai binecuvânta o minciună, cu siguranță nu, dar ai făgăduit că vei binecuvânta Cuvântul Tău, care nu Se va întoarce niciodată fără rod, ci va împlini întotdeauna scopul pentru care a fost trimis. Noi credem fără nici o umbră de îndoială că acesta este Adevărul.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să știu dacă este cineva care nu a crezut înainte. Ridicați mâna. Ridicați-vă în picioare și spuneți: „Acum cred din toată inima și vreau să-L primesc chiar acum pe Isus Hristos.” Cei care nu L-ați acceptat încă pe Isus, vreți s-o faceți acum? Mergeți la biserica pe care o alegeți,

dar vă rog să-L primiți pe Isus Hristos. Gândiți-vă că s-ar putea să nu mai fiți niciodată atât de aproape de El, până când va veni din cer în chip vizibil, de aceea, acceptați-L acum!

Nu văd pe nimeni în picioare. Nădăjduiesc că sunteți în toate mințile și știți ce faceți. Dacă stați nepăsători, nu uitați că El a spus: „...*de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, se va rușina și Fiul omului de el, înaintea Tatălui.*” (Luca 9.26).

Dumnezeule drag, poate este cineva care vrea să Te primească, dar eu nu îl văd. Cred că oamenii își dau seama că aceste lucruri au fost dovedite înaintea lor și că nu au mai fost făcute până acum, de aceea Te rog să le miști inimile... Cum vom ști care este ultima persoană care trebuie să vină? Acesta poate fi sfârșitul pentru Los Angeles, poate acesta va fi ultimul suflet născut în Împărăție. Noi nu știm când vine vremea aceea, dar când se va întâmpla aceasta, ușa se va închide și Trupul va fi complet. Tu nu vei avea o Mireasă incompletă sau un Trup incomplet, ci vor fi atâtea mădulare câte nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii, pentru care a venit Isus, ca și Adam, să-Și salveze Soția. Doamne, Te rog să-i primești acum în Împărăția Ta. Sunt în mâinile Tale, așa că folosește-i în lucrarea Ta, pentru că Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cei care ați stat. Poate sunt unii și acolo în spate sau la balcon, de aceea aș vrea să faceți ceva pentru mine: La încheierea slujbei duceți-vă și întâlniți-vă cu câțiva slujitori. Vreți? Iar dacă nu ați primit încă botezul creștin, acesta să fie următorul lucru pe care îl veți face, apoi stați cu mâinile ridicate până veți primi Duhul Sfânt.

Îmi pare rău pentru că este așa târziu, dar mâine voi încerca să termin mai repede. Vă mulțumesc pentru participarea din seara aceasta și doresc ca Dumnezeul cerului să vă binecuvânteze. Dacă vreți să stați și să vedeți rândul de rugăciune, sunteți bineveniți. Dacă vreți să plecați, puteți s-o faceți în Numele Domnului Isus. Pacea lui Dumnezeu să fie cu toți și să dea odihnă și sănătate trupurilor voastre, ca să puteți veni și mâine seară. Dumnezeu să fie cu voi.

Să se ridice cei care au numere de rugăciune și ne vom ruga pentru ei. Dar înainte de aceasta, vreau să vă întreb ceva: Este în viața voastră vreun păcat pe care nu l-ați mărturisit? Dacă este, vă rog să nu veniți în rândul de rugăciune cu el nemărturisit. Dacă nu ești creștin, predă-ți mai întâi viața lui Hristos, și abia după aceea vino în rândul de rugăciune, pentru că acest lucru este pentru credincioși. Veți face aceasta? Mai întâi acceptați-L pe El ca Mântuitor personal și abia după aceea veniți pe platformă pentru rugăciune.

Acum mă voi ruga pentru fiecare în parte. Cred că sora Wyatt ne-a dat voie să stăm cât vrem. („Da, toată noaptea, cât vrei”). Putem rămâne cât vrem. Îi mulțumesc surorii Wyatt și personalului de aici, pentru că ne-a lăsat să facem aceasta. Dumnezeu s-o binecuvânteze. Soțul ei a fost un bărbat cumsecade. El a stat pe platformă și s-a rugat pentru bolnavi până a murit. A fost un adevărat ostaș al crucii, iar eu continui să fac același lucru.

Vă rog să treceți fiecare pe aici... Voi nu trebuie să mărturisiți nimic din ceea ce vreți. Nu trebuie să spuneți ce este în neregulă cu voi. Veniți și eu mă voi ruga pentru voi, cu condiția să credeți. Credeți că Dumnezeu m-a trimis să fac aceasta? Ridicați mâna. Vă amintiți ce a spus Îngerul Domnului? „Dacă îi vei face pe oameni să te creadă și vei fi sincer în rugăciune, nu va sta nimic împotriva rugăciunii tale.” Acest lucru s-a împlinit întocmai, fiind dovedit de-a lungul timpului.

Aș vrea ca sora Rose să cânte încet „Crede numai”, „Medicul bun este aproape,” sau o altă cântare de felul acesta, în timp ce îi rog pe cei care nu sunt în rândul de rugăciune să se unească cu mine în rugăciunea pentru acești oameni bolnavi. Ridicați mâna dacă sunteți de acord. În ordine. Dacă trebuie să plecați, faceți-o încet, fără să-i deranjați pe ceilalți.

Soră, crezi că acum se va termina? („Din toată inima mea”). Dumnezeule scump, îmi pun mâinile peste sora noastră și cer în Numele lui Isus Hristos ca suferința care este în trupul ei să dispară. Amin. Domnul să te binecuvânteze, soră.

Crezi din toată inima? Ți-ai mărturisit păcatele? Ești gata să primești vindecarea?

Doamne scump, îmi pun mâinile peste sora mea în Numele Fiului Tău, Isus Hristos și cer să plece suferința din trupul ei în Numele lui Isus. Amin.

Păcatele tale sunt mărturisite? Ești gata să primești vindecarea? Crezi, frate? (Fratele spune: „Cred din toată inima.”).

Dumnezeule iubit, îmi pun mâinile peste fratele meu știind că ești prezent și Te rog să-l vindeci în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Toate păcatele sunt mărturisite? Nu, nu auzi. (Fratele Branham vorbește rar și clar). Crezi din toată inima ta? Crezi că vei auzi? (Sora spune: „Cred dar sunt surdă.”). Femeia aceasta este surdă. Să ne rugăm pentru ea.

Dumnezeule drag, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și să îndepărtezi surzenia de la ea, fiindcă nu poate auzi și trăiește într-o lume a tăcerii. Te rog să-i dăruiești vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Amin. Am să vă rog să stați un moment cu capetele plecate, fiindcă vreau să văd ce s-a întâmpla cu ea. Vă rog să nu vă ridicați capetele și să nu deschideți ochii până nu vă spun eu. Acum mă auzi, soră? („Nu clar.”). Fratele bate din palme, iar sora spune: „Te-am auzit.” Acum poate auzi. (Fratele Branham bate din palme încă o dată). Auzi sunetul acesta? Acum să crezi din toată inima. Da? Dacă crezi, Dumnezeu te vindecă pe deplin. Eu m-am rugat și mi-am pus mâinile peste urechile ei, iar femeia a spus că poate auzi ceva. În ordine. Du-te și crede, pentru că vei auzi deslușit.

Păcatele tale sunt mărturisite? (Sora spune: „Da.”). Ești gata să primești vindecarea? („Da”).

Dumnezeule scump, îmi pun mâinile peste sora mea, deși știu că în noi nu

locuiește nimic bun. Dar în același timp, știu că suntem creștini născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, așa că ne punem mâinile peste sora noastră și cerem vindecarea ei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crezi că vei fi vindecată? („Sigur că da”). În ordine. Ești vindecată („Da”). Așa se face. Așa este. Așa trebuie să fie.

Sunt mărturisite toate păcatele? („Da, domnule.”). Ești gata să primești vindecarea? („Da.”). Crezi că Dumnezeu care cunoaște toate inimile te poate face bine prin punerea mâinilor? (Da, cred.”).

Și tu crezi că Dumnezeu te face bine? („Da, domnule”). Crezi că artrita... Acum am spus-o. Tată ceresc, Te rog s-o vindeci pe sora noastră în Numele lui Isus. Amin. Nu vei fi schilodită. Du-te și crede din inimă.

Crezi că Dumnezeu te va face bine? („Amin”). Toate păcatele îți sunt mărturisite și ești gata pentru vindecare? Crezi că spatele tău va fi bine?

Dumnezeule drag, Te rog s-o vindeci să fie bine. Îndură-Te de ea în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Du-te și crede.

Ți-ai mărturisit păcatele? Ești gata să primești vindecarea?

Dumnezeule drag, sora spune că și-a mărturisit păcatele, de aceea îmi pun mâinile peste ea în Numele lui Isus Hristos și cer vindecarea ei. Amin.

Toate păcatele sunt mărturisite? Trebuie să fii în rânduală. Știi că ești foarte bolnavă. Crezi că Dumnezeu îți va vindeca inima și te va face bine?

Dumnezeule drag, Te rog în Numele lui Isus Hristos s-o vindeci ca să fie bine. Fie ca această boală s-o părăsească în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Nu te îndoii, ci crede.

Ți-ai mărturisit toate păcatele? Ești gata să primești vindecarea?

Dragă Tată ceresc, îmi pun mâinile peste sora noastră în Numele lui Isus Hristos ca să se facă bine. Amin. Să nu te îndoiești, ci să crezi din toată inima.

Ți-ai mărturisit toate păcatele și ești pregătit pentru vindecare? Dragă Tată ceresc, Te rog să-l vindeci pe fratele nostru și să-l faci bine. Îndură-Te, Tată, fiindcă îmi pun mâinile peste el în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu cred din toată inima.

Tu crezi, soră? Ți-ai mărturisit toate păcatele și ești gata pentru vindecare?

Dumnezeule drag, îmi pun mâinile peste sora în Numele lui Isus Hristos, ca să fie vindecată spre slava Ta. Amin.

Noi facem aceasta pe baza cuvintelor spuse de Domnul Isus: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.17-18). Am observat că acest lucru este cu 50% mai eficient printre oameni decât atunci când chemi un rând de rugăciune. În felul acesta sunt mult mai mulți vindecați.

Sunt mărturisite păcatele tale, necredința și celelalte lucruri? Crezi că vei fi vindecată? („Da și eliberată.”).

Dumnezeule scump, Te rog s-o vindeci pe sora noastră în timp ce o iau de mână și

cer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Crezi? („Da.”). Sunt mărturisite păcatele tale? („Da.”).

Dumnezeule drag, îmi pun mâna peste sora noastră în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Pare un lucru foarte mic, dar Dumnezeu l-a promis.

Sunt mărturisite păcatele? Dumnezeule drag, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și să se facă bine în timp ce-mi voi pune mâinile peste ea, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Ți-ai mărturisit păcatele? Dumnezeule scump, Te rog s-o vindeci pe sora noastră în timp ce-mi pun mâinile peste ea în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dacă aveți mecanica, poate să se declanșeze dinamica.

Sunt mărturisite păcatele? Ești gata? Dumnezeule drag, Te rog s-o vindeci în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Toate păcatele sunt mărturisite? („Totul”). Dragă Dumnezeule, Te rog s-o vindeci pe sora, în Numele lui Isus.

Adu-o aici, soră. În ordine. (Sora spune: „Este oarbă.”). Crezi că Dumnezeu te va face bine? (Sora oarbă spune: „Da, cred că Dumnezeu îmi va reda vederea.”). Dumnezeu să te binecuvânteze.

Tată ceresc, Ție Ți-a fost întotdeauna milă de cei orbi și de cei nevoiași. Noi toți am

văzut ce ai făcut în seara aceasta în mijlocul nostru și credem că acest semn mareț este printre noi. Te rog în Numele lui Isus Hristos să-i dai vederea acestei femei. Amin. (Femeia spune: „Îți mulțumesc, Isuse”). Să ne aduci mărturia ta. („O voi aduce.”).

Sora care a adus femeia oarbă ar vrea să ne rugăm și pentru ea. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? („Aleluia!”).

Dragă Tată ceresc, îmi pun mâinile peste sora noastră și Te rog s-o vindeci în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Soră, tu crezi? („Da, cred.”). O, dragă Tată ceresc, Te rog pentru sora noastră cu încrederea că o vei vindeca. Îmi pun mâinile peste ea, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Crede, du-te și crede!

Tu crezi, frate? („Da.”). Ți-ai mărturisit toate păcatele?

Dumnezeule scump, Te rog să-l vindeci pe fratele nostru și să-l faci bine în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crezi, soră? Doamne, Te rog smerit, în Numele lui Isus Hristos, ca Duhul Sfânt s-o facă bine pe această femeie. („Aș vrea rugăciune și pentru fiul meu, pentru că nu l-am văzut de douăzeci de ani.”). Mă rog ca Dumnezeu să-ți trimită fiul. Domnul să te binecuvânteze.

Tată, Te rog pentru sora noastră. Îngăduie ca El să vină în blândețea și dulceața Duhului Sfânt și s-o vindece în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Dumnezeule sfânt, Te rog pentru fratele meu și în timp ce stă aici, îmi pun mâinile peste el pentru vindecare, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. („Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine.”).

În ordine. Băiatul? Dumnezeule drag, îmi pun mâinile peste micuț și îl binecuvântez pentru vindecare, în Numele lui Isus Hristos.

Crezi, soră? („Da.”). Vrei să ne rugăm și pentru tine? Dumnezeule scump, în timp ce-mi pun mâinile peste această femeie, mă rog pentru ea. Aceasta este însărcinarea dată de Tine: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Tu ai dat-o, Doamne. Amin. El a dat-o, așa-i soră? Înseamnă că așa trebuie să fie. Dumnezeule scump, Te rog s-o vindeci pe sora noastră și s-o faci bine, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Ai venit aici fiindcă crezi, așa-i soră? Dragă Tată ceresc, Te rog să-Ți reverse binecuvântările peste sora noastră, fiindcă ai spus: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: ...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

Aș vrea să mă opresc puțin aici, ca să spun ceva și totodată să-i las pe oameni să se odihnească puțin. Odată, un critic mi-a spus că nu este adevărat, dar Isus a spus: *„Aceste semne îi vor urma...”*

Voi ați auzit mesajul meu despre ispitirea lui Isus. Apoi ați auzit de Noe, care a spus că va ploua. Nu plouase niciodată până atunci și nu a plouat nici în următorii o sută douăzeci de ani, dar în cele din urmă, ploaia a venit. Lui Avraam i s-a spus că va avea un fiu de la Sara, iar acest lucru s-a întâmplat după douăzeci și cinci de ani. Vedeți? El nu a spus niciodată când se va întâmpla, dar a spus că *„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.”* (Iacov 5.15), și dacă *„...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* Vedeți aceasta este făgăduința Lui și

aceasta credem noi.

Vino, soră. Crezi că este adevărat?(„Da, cred.”). Atunci este imposibil să nu fii vindecată. Îmi pun mâinile peste sora, în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei. Amin.

Crezi, soră? („Da”). Toate păcatele sunt mărturisite? Dumnezeu drag, îmi pun mâinile peste sora mea, în ascultare de porunca Ta, și cer vindecarea ei, în Numele lui Isus. Amin.

Aș vrea ca cei pentru care se face rugăciune să aducă mărturia lor pentru ceea ce s-a întâmplat, astfel ca audiența și ceilalți oameni, să vadă ce se întâmplă cu adevărat. Poate mâine sau poimâine vom auzi deja mărturiile voastre.

Scrisorile pe care le-am primit, au dovedit lucrul acesta, mărturisind despre credința lor, fiindcă Isus a spus: *„...își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* El nu a spus: *„Dacă vor sări în sus și-n jos pe podea”*, deși pot face și aceasta, ci a spus: *„Dacă vor crede”*. Este adevărat? Aceasta cred și eu. Și iată că Cel care a dat această făgăduință este aici.

Crezi aceasta, domnule? („Amin.”). Dragă Tată ceresc, pe baza mărturisirii credinței lui, îmi pun mâinile peste acest bărbat în Numele lui Isus Hristos și cer vindecarea lui.

Dumnezeule drag, îmi pun mâinile peste femeia aceasta, în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei. În ordine.

Părinte drag, îmi pun mâinile peste femeia aceasta, în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei, fiindcă ai spus că se va face bine.

Ești gata pentru vindecare, soră? Dumnezeuule drag, îmi pun mâinile peste ea în Numele lui Isus Hristos ca să fie vindecată.

Totul este pregătit pentru vindecare, soră? Credința ta L-a întâlnit, crezi că vei fi bine? Doamne, îmi pun mâinile peste ea, în ascultare de porunca Ta: „În toată lumea, la orice făptură”, în Numele lui Isus.

Dragă Dumnezeuule, îmi pun mâinile peste fratele meu, în Numele lui Isuse Hristos, pentru vindecarea lui.

Doamne, îmi pun mâinile peste sora mea, în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea ei.

.....

Aici avem și niște batiste. Aș vrea să continuați să vă rugați împreună cu mine peste aceste lucrușoare de aici. Știu că pentru unii acest lucru este foarte ciudat, dar dacă ați veni în biroul meu, ați putea vedea câți oameni au mărturisit că au fost vindecați după ce au primit aceste lucrușoare. Milioane în toată lumea... Îți vei cunoaște batista, nu-i așa, frate? În ordine.

Am văzut copii ologi care au fost vindecați. „Aceasta este doar un punct de contact”, cum spunea Oral Roberts. Este doar un punct de contact, și noi nu o facem pentru că așa vrem noi, ci pentru că este o poruncă a Bibliei. Unii oameni ung batistele sau alte lucruri. Acest lucru este în ordine, dar Biblia spune: „...că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri care fuseseră atinse de trupul lui, (Pavel) și-i lăsașu bolile și ieșeau afară din ei duhurile rele.” (Fapte 19.12). Înțelegeți ce vreau să spun? Ei au văzut puterea care era în Pavel și știau că este slujitorul lui Dumnezeu; știau că tot ce atingea el era binecuvântat. Câți înțelegeți aceasta? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Eu știu că ceea ce făcea Pavel era biblic, credeți aceasta?

Puteti să-mi spuneți de unde a luat acest lucru? (Cineva spune: „De la Elisei.”). Sigur că da. Elisei a spus: „*la toiagul acesta și pune-l peste copil!*” Profetul a trimis acel lucru deoarece știa că tot ce atinge este binecuvântat. Vedeți, el își cunoștea poziția.

Biblia nu spune „Se vor ruga pentru bolnavi,” ci: „...*își vor pune mâinile peste bolnavi...*”

Oamenii au văzut prezența lui Dumnezeu manifestată și în apostolul Petru, așa că „*scoteau pe bolnavi chiar pe ulițe și îi puneau pe paturi și pe așternuturi, pentru ca, atunci când va trece Petru, măcar umbra lui să treacă peste vreunul din ei.*” (Fapte 5.15). Câți știu că Scriptura spune aceasta? („Amin”). Totul este Cuvântul lui Dumnezeu. Dar desigur, nu umbra aceluia bărbat îi vindeca pe bolnavi, ci puterea lui Dumnezeu din el. Puterea lui Dumnezeu a rămas și în oasele lui Elisei, mulți ani după moartea sa, așa încât atunci când l-au aruncat pe acel tânăr mort peste oasele lui, a înviat. Vedeți? Prezența lui Dumnezeu era peste acele oase.

Prieteni, Dumnezeul care a făcut acele lucrări este în seara aceasta și în mijlocul nostru, de aceea cred că ar trebui să fim cei mai fericiți oameni din lume. Gândiți-vă la aceasta.

Nădăjduiesc că audiența nu crede că este ceva ce pot face eu personal, fiindcă nu este așa. Eu sunt doar fratele vostru, dar știu un lucru: că Dumnezeu este aici.

Eu știu că El ne-a dat Ceva ce nu putem explica decât prin Cuvântul Lui și ar trebui să fie în acest moment aici. De asemenea, ne oferă o identificare pentru a ști că trăim în ultimele zile. Aceasta ne dă identificarea că acest popor este ales, chemat și hotărât mai dinainte...

Știu că cuvântul „ales mai dinainte” este un cuvânt mare, dar acesta este adevărul. Noi știm că, prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeul cel infinit a

hotărât toate lucrurile încă înainte de întemeierea lumii. Chiar și Mielul a fost ucis înainte de întemeierea lumii și atunci a fost scris fiecare nume care va fi vreodată pe Carte; a fost pus pe Carte înainte ca această Carte să fie scrisă. Câți știu că acesta este adevărul? („Amin”). Isus a venit să-i răscumpere pe cei al căror nume au fost scrise în Carte.

În Biblie, Mielul a venit de după perdea, a luat Cartea și a rupt Pecețile cu care era pecetluită, pentru că a venit să pretindă tot ce a răscumpărat. Acum, El este Mijlocitor pentru cei pe care i-a răscumpărat și ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieții Mielului.

Aseară am dat un exemplu prin care sper că nu am făcut un sacrilegiu. Este vorba de povestirea cu fermierul care a pus o cloșcă pe ouă. Și pentru că nu avea destule ouă, a luat și a pus și un ou de vultur. Când a ieșit din ou, puiul de vultur era tare ciudat printre toate găinile, pentru că nu vedeau lucrurile la fel. Tot ce a văzut vreodată a fost găina și a auzit o singură voce, dar nu semăna cu vocea lui. El nu putea să strige ca ceilalți pui, iar în mâncarea din curte nu găsea nici o plăcere. Vedea că este deosebit de ceilalți, dar nu știa care era diferența.

Dar într-o zi, mama vultur, care știa câte ouă a avut, a pornit să-și caute fiul pierdut și l-a găsit în curtea aceea. Când l-a strigat, deși micuțul pui nu-i auzise niciodată glasul, a recunoscut-o imediat și a știut că era mama lui, așa cum a spus Isus: *„Oile Mele cunosc glasul Meu.”* (Ioan 10.27).

Aseară, când am văzut mulțimea de prezbiterieni, bapțiști, și alții, m-am gândit că au fost sub o cloșcă, dar mama vultur a știut că mai are pe undeva niște micuți. Deci, acei oameni stăteau acolo fără să aibă dispute cu privire la mâncarea primită de la cloșcă, fiindcă sunt vulturi și zboară după hrană. Înțelegeți?

Cred că starea bisericii poate fi redată perfect prin ceva ce am văzut nu demult când mergeam la Tucson. Am văzut o priveliște ciudată. Acel lucru mi-a rupt inima, pentru că odinioară șoimul obișnuia să zboare prin văzduh, un frate al vulturului,

care este un tip spre biserică.

Voi știți că leHoVaH este Vulturul și El i-a numit pe profeții Săi, vulturi. Dar șoimul și-a pierdut demult identitatea, fiindcă nu mai zboară ca să-și vâneze hrana, ci stă pe sârmele de telefon și așteaptă stârvuri. Da, așteaptă să omoare vreo mașină un șoarece sau un iepure, sau să arunce cineva ceva resturi. El și-a pierdut identitatea.

O spun cu toată dragostea și respectul, dar și biserica și-a pierdut demult identitatea, ca vultur, fiindcă nu mai zboară prin locurile cerești ca să-și ia hrana, așa cum ar trebui. În loc să sape în Cuvânt ca să vadă care este Adevărul, așteaptă după literatura inventată de niște intelectuali de undeva, după niște iepuri omorâți pe undeva. O, fraților, Dumnezeu să ne ajute să zburăm departe de așa ceva și să ne purtăm ca niște vulturi!

Aceste făgăduințe sunt Adevărul, de aceea nu contează ce a spus cineva despre ele, ci ceea ce a spus Dumnezeu. Aceste lucruri sunt adevărate și sunt atât de bucuroși pentru că Cuvântul ne asociază cu vulturii! Haideți să ne rugăm împreună pentru cei bolnavi.

Dragă Tată Ceresc, Biblia spune că oamenii luau de pe trupul lui Pavel batiste și șorțuri, iar când le puneau pe cei bolnavi, demonii plecau, duhurile necurate îi părăseau și ei erau eliberați. Tată, în fața mea stau aceste batiste care reprezintă persoane bolnave care au nevoie de ajutor. Noi toți împreună formăm Trupul lui Hristos, Mireasa Sa care va fi luată de El în Împărăție. Noi știm că nu suntem Pavel, dar ei au auzit aceeași Evanghelie și au văzut aceleași lucrări, pentru că Tu ești încă Același Dumnezeu. De aceea, Te rugăm să onorezi credința acestor oameni.

Dacă ar fi trăit în timpul lui Pavel, ei ar fi auzit aceeași Evanghelie și ar fi văzut aceleași lucrări, pentru că Tu ești Același Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care Te rugăm să onorezi credința lor, așa cum ai făcut cu cei din vechime. Și fie ca fiecare putere demonică, fiecare neputință și fiecare boală care i-a rob it pe

acești oameni, să-i părăsească în clipa când vor fi atinși de aceste batiste sau lucruri care îi reprezintă.

Doamne, când Tu ai scos Israelul ca să-l duci în țara făgăduită, dușmanul a venit și i-a înghesuit într-un colț, pentru că înaintea lor stătea Marea Roșie și pe părți munții. Dar când ai privit jos prin Stâlpul de Foc, marea s-a speriat și și-a rostogolit valurile înapoi, pentru că valurile lui Dumnezeu se aflau în fundul mării, și a făcut loc copiilor Tăi care pășeau în ascultare.

Tată, privește și în seara aceasta jos, prin Sângele Fiului Tău Isus, care ne-a dat făgăduința, și fă ca atunci când aceste batiste vor fi puse peste trupurile bolnave ale oamenilor, ochii lui Dumnezeu să se uite și boala, diavolul, să se sperie și să se dea înapoi, astfel încât ei să poată păși înainte și să-și continue călătoria spre Țara făgăduită, pe deplin sănătoși și plini de putere. Și așa cum Israelul a călătorit prin pustie și nu au avut nici măcar o persoană slabă printre ei, fă ca și acești oameni să fie vindecați, pentru că le trimitem aceste batiste în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Cei care veți primi aceste batiste, să credeți din toată inima. Credeți că Dumnezeu ne ascultă? („Amin”). Să nu vă îndoiti deloc, ci să credeți din toată inima că Dumnezeu vă dă ceea ce ați cerut.

Credeți că Dumnezeu este aici și cunoaște tainele inimilor voastre? Credeți că El este Dumnezeu? („Amin”). Să rețineți că nimeni altcineva nu poate face aceasta afară de El.

Dacă ar mai fi un mâine, poate că peste mulți ani, oamenii din viitor ar spune: „Păi dacă aș fi trăit în zilele acelea și aș fi văzut făcându-se aceste lucrări, aș fi crezut!”

Același lucru puteți să-L spuneți și voi despre zilele când El a fost pe pământ și a făcut aceleași lucrări, dar nu uitați că și acum este tot El; este Viața lui în voi.

Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

- Amin -